

BESTEMMINGSPLAN

KINSELMEER

Goedkeuring bij besluit van heden nr. 07-19145
Haarlem, 5 JUNI 2007
Gedeputeerde Staten van Noord-Holland

voorzitter
H.C.J.L. Borghouts

met uitzondering van
provinciesecretaris
H.W.M. Oppenhuis de Jong
artikel 2.1 lid 2 onder b.

**BEHOORT BIJ BESLUIT VAN DE
STADSDEELRAAD AMSTERDAM-NOORD**

18 OKT. 2006

SECRETARIS

No: 256228-A

stadsdeel amsterdam – noord
sww – afdeling ruimtelijk en economisch beleid

INHOUD VAN DE TOELICHTING

1. INLEIDING	1
1.1 Aanleiding tot het bestemmingsplan	1
1.2 Begrenzing van het plangebied	2
1.3 Voorgaande bestemmingsregeling	2
1.4 Rijks- en provinciaal beleid	2
1.5 Beleidsuitgangssituatie	3
2. BESCHRIJVING VAN HET PLAN	5
2.1 Bestaande situatie	5
2.2 Aspecten inzake waarden, milieu en veiligheid	7
2.3 Uitvoering	10
3. BESTEMMINGSREGLING	11
3.1 De planvorm	11
3.2 Toelichting op het bestemmingsplan	11
3.3 Toelichting op de bestemmingen	11
3.4 Toelichting op de overige voorschriften	14
4. ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	17
5. HANDHAVING	18
6. INSPRAAK EN OVERLEG EX ARTIKEL 10 Bro	19
6.1 Inspraak naar aanleiding van het voorontwerp-bestemmingsplan	
6.2 Resultaat van het overleg ex artikel 10 van het Besluit op de ruimtelijke ordening	
Bijlage A Verslag van de informatie/inspraakavond op 20 juni 2005	25
Bijlage B Beoordeling inspraakreacties	36
Bijlage C Rapport dRO Effecten van de campings rond het Kinselmeer op de natuur	43

stadsdeel amsterdam - noord

BESTEMMINGSPLAN "KINSELMEER"

in ontwerp ter inzage gelegd

d.d. 23 maart 2006

gewijzigd vastgesteld door de Stadsdeelraad

d.d. 16 oktober 2006

geheel / gedeeltelijk goedgekeurd door Gedeputeerde Staten

d.d.

Inhoud

Toelichting

Voorschriften

Plankaart, nummer 13 - 008 - A

JUNI 2006

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding tot het bestemmingsplan

Rond het Kinselmeer zijn diverse verblijfsrecreatieve terreinen aanwezig. In het bestemmingsplan Waterland (1980) waren deze terreinen niet bestemd voor de verblijfsrecreatie met zomer- huisjes, maar voor de dagrecreatie. Wel was op een zuidelijk gelegen agrarisch gebied de mogelijkheid gegeven tot de ontwikkeling van de verblijfsrecreatie teneinde de randen van het Kinselmeer dagrecreatieve en natuurlijke bestemmingen te kunnen geven. Deze bestemmingsregeling is echter niet goedgekeurd.

In de eerste herziening van het bestemmingsplan Waterland (1992) is aan het gebied met de verblijfsrecreatieve terreinen aan de zuidzijde van het Kinselmeer evenals aan een groot aangrenzend agrarisch gebied de bestemming “uit te werken doeleinden van recreatie, openbaar groen, natuurgebied en agrarische doeleinden” gegeven. Deze bestemming wordt echter niet in een uitwerkingsplan nader uitgewerkt, maar in een nieuw bestemmingsplan. De reden tot de keuze voor een andere regeling is het gewijzigde beleid en de hedendaagse eisen, die aan de inrichting van de verblijfsrecreatieve terreinen worden gesteld.

De inrichting en de bestemmingsregeling van de oever van het Kinselmeer is lange tijd (vanaf 1938) een onderwerp van discussie geweest. Na bestudering van eerdere voorstellen en overleg met vertegenwoordigers van de verblijfsrecreanten en relevante organisaties op het terrein van natuur en milieu is in 2001 het aanpakvoorstel “Kinselmeer in balans” uitgebracht. Dit aanpakvoorstel is een belangrijk uitgangspunt voor de bestemmingsregeling.

De handhaving van de twee noordelijk gelegen verblijfsrecreatieve terreinen is inzet van een bestuurlijke discussie tussen de gemeente Amsterdam en de provincie Noord-Holland geweest mede naar aanleiding van het streekplan Noord-Holland-Zuid. In april 2004 hebben de wethouder van de gemeente en de gedeputeerde van de provincie overeenstemming bereikt over de handhaving ter plaatse van deze beide terreinen. Deze inpassing dient in het bestemmingsplan te worden vastgelegd, waarbij aandacht besteed moet worden aan de landschappelijke en ecologische inpassing.

Met dit bestemmingsplan worden de inrichting en de bestemmingen juridisch vormgegeven.

Het doel van het bestemmingsplan is tweeledig:

- het reguleren van de verblijfsrecreatieve activiteiten;
- het ontwikkelen van de landschappelijke en natuurlijke waarden in de gebieden die niet voor verblijfsrecreatie worden aangewezen, waarbij ten behoeve van de bescherming daarvan activiteiten kunnen worden verboden dan wel aan een aanlegvergunning worden gebonden;

Het bestemmingsplan bestaat uit een plankaart en voorschriften, waarin een omschrijving van de bestemmingen is opgenomen. De plankaart en de voorschriften regelen samen het gebruik van de gronden en de bebouwingsmogelijkheden.

De toelichting bij het bestemmingsplan geeft een overzicht van de vigerende bestemmingsregeling, een omschrijving van de huidige situatie, uitgangspunten voor de toekomstige ontwikkeling en een beschrijving van de nieuwe bestemmingsregeling.

(bij het opstellen van de toelichting is gebruik gemaakt van de notities “Effecten van de campings rond het Kinselmeer op de natuur” - maart 2004 en “Landschappelijke en ecologische inpassing van de campings langs het Kinselmeer” - december 2004, Dienst Ruimtelijke Ordening Amsterdam)

1.2 Begrenzing van het plangebied

Het plangebied omvat de gronden van het Kinselmeer met de directe omgeving. Aan de zuidzijde betreft dat het (oorspronkelijk) uit-te-werken gebied uit de voorgaande bestemmingsregeling en wel: de 4 terreinen van de verblijfsrecreatie, de watersport aan de zuidzijde van het Kinselmeer, evenals een nog zuidelijker gelegen agrarisch gebied. Aan de noordzijde betreft dat de daar gelegen 2 terreinen voor de verblijfsrecreatie en de omringende natuurgebieden. Aan de westzijde wordt het plangebied begrensd door het Goudriaankanaal en aan de oostzijde betreft het aangrenzende deel van de Waterlandse Zeedijk.

1.3 Voorgaande bestemmingsregeling

De voorgaande bestemmingsregeling is zowel weergegeven in het bestemmingsplan Waterland als in het bestemmingsplan Waterland eerste herziening.

Het bestemmingsplan Waterland is op 4 juni 1980 door de gemeenteraad van Amsterdam vastgesteld en op 15 december 1981 en op 4 maart 1986 door respectievelijk Gedeputeerde Staten en de Kroon (Raad van State) goedgekeurd. Gedeputeerde Staten hebben aan enkele planden rond het Kinselmeer haar goedkeuring onthouden hetgeen door de Kroon is bekrachtigd.

Het bestemmingsplan Waterland eerste herziening is op 14 oktober 1992 door de Stadsdeelraad vastgesteld en op 8 juni 1993 en op 20 maart 1997 door respectievelijk Gedeputeerde Staten en de Raad van State goedgekeurd.

De vigerende bestemmingsregelingen in het bestemmingsplan Waterland zijn;

- “natuurgebied” voor de gronden aan de noord- en westzijde van het plangebied;
- “water tevens natuurgebied” voor het Kinselmeer;
- “openbaar groen” voor de locatie van het verblijfsrecreatieve terrein De Kikker.

De vigerende bestemmingsregelingen in het bestemmingsplan Waterland eerste herziening zijn:

- “uit te werken doeleinden van recreatie, openbaar groen, natuurgebied en agrarische doeleinden” voor het gebied van de vier zuidelijke verblijfsrecreatieve terreinen in combinatie met het grote aangrenzende agrarisch gebied, maar ook aan een smalle strook langs de Uitdammerdijk als onderdeel van het verblijfsrecreatieve terrein Kinselmeerzicht;
- “woningen en tuinen” voor de (bedrijfs)woning op het verblijfsrecreatieve terrein Badhoeve en voor de woning in het westelijke natuurgebied;
- “natuurgebied” voor het noordelijk deel van het plangebied;
- “hoogwaterkering, openbaar groen, wegen en fiets- en voetpaden voor het profiel van de Uitdammerdijk;
- “fiets- en voetpaden” voor het fiets/voetpad door het noordwestelijk deel van het plangebied.

1.4 Rijks- en provinciaal beleid

Het plangebied als onderdeel van Waterland maakt deel uit van het nationale landschapspark Noord-Hollands Midden. Dit park wordt in de Nota Ruimte als volgt omschreven.

Het zeer open veenweide- en droogmakerijlandschap van het Noord-Hollands Midden is het archetype van een “hollands landschap” Het bestaat uit een laag gelegen veenweidegebied met daarin lager gelegen droogmakerijen omzoomd door dijken en ringvaarten.

Het veen- weidegebied is van naturen zee nat. Het laagveenpakket is van natuurhistorisch belang en is kenmerkend voor laag West-Nederland. Veenweidegebieden hebben een strokenverkaveling vanuit ontginningslinten en zijn in te delen in rijpolders en vaarpolders. Deze gebieden zijn van groot nationaal en internationaal belang voor weidevogels.

In het streekplan Noord-Holland-Zuid is het plangebied aangewezen voor “natuurgebied” en voor “agrarisch gebied van bijzondere betekenis voor natuur, landschap en bodem” (de scheidslijnen tussen deze gebieden is op de schaal van de streekplankaart niet nauwkeurig na te gaan in relatie tot het plangebied). In de toelichting wordt weinig gezegd over de verblijfsrecreatie.

1.5 Beleidsuitgangssituatie

In het bestemmingsplan Waterland 1980 zijn de bestemmingen “recreatieve doeleinden I” en “recreatieve doeleinden II” niet goedgekeurd. In overleg met de betrokkenen diende een plan te worden ontwikkeld, waarin de belangen van zowel landschap en milieu als van de verschillende vormen van recreatie een rol spelen. Uitgangspunt daarbij is, dat het aantal vestigingen van verblijfsrecreatie niet toeneemt. Aan het gebied aan de zuidzijde van het Kinselmeer is in de eerste herziening van het bestemmingsplan Waterland (1992) dienaangaande een uit-te-werken bestemming toegekend.

In de toelichting van de eerste herziening is in 1992 het volgende inzake de ontwikkeling van het Kinselmeer opgemerkt.

Het in het bestemmingsplan Waterland (1980) voorgestelde herschikkingsplan voor de verblijfsrecreatie aan het Kinselmeer is om meerdere redenen gebleken niet haalbaar te zijn. Sindsdien heeft nog plaatselijk uitbreiding van de verblijfsrecreatie plaatsgevonden.

Inmiddels is geconstateerd, dat de waterkwaliteit van het Kinselmeer achteruitgaat. Door de bestaande beleidsimpasse ontstaat er bestaansonzekerheid bij de recreanten aan het Kinselmeer en tegelijkertijd mist de overheid de basis van een handhavingbeleid. Dit heeft er toe geleid, dat bij het stadsdeel een plan voor het Kinselmeer wordt voorbereid, waarin deze problematiek kan worden opgelost.

Omdat deze planvorming nog niet is voltooid, is in deze herziening aan de verblijfsrecreatie aan het Kinselmeer een uit te werken bestemming gegeven. Dat houdt in, dat het Dagelijks Bestuur in een later stadium met een nadere invulling van dit gebied moet komen (artikel 11 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening). Deze invulling vindt plaats binnen de randvoorwaarden, die in de voorschriften zijn opgesteld. De uitwerking zal in overleg met de betrokkenen worden gemaakt.

Voorts wordt in de toelichting van deze eerste herziening in het hoofdstuk “Toelichting op de bestemmingen” inzake de uit te werken bestemming het volgende gesteld.

In de eerste herziening is een uit te werken bestemming opgenomen. Een deel van het gebied ten zuiden van het Kinselmeer is gereserveerd voor een eventuele verplaatsing van accommodaties voor verblijfsrecreatie en /of het aanleggen van voorzieningen voor dagrecreatie.

Uitgangspunt hierbij is, dat geen uitbreiding van het aantal verblijfsrecreatie-vestigingen plaatsvindt. Enige ruimte is gereserveerd voor de landschappelijke inpassing door middel van beplantingen en water en voor voorzieningen zoals parkeren. Afhankelijk van de vormgeving van het recreatieplan worden de “resterende” gronden in deze bestemming bestemd tot “natuurgebied” of “agrarische doeleinden”.

Eerdere herschikkingplannen waren gebaseerd op overwegingen, die betrekking hadden op de landschappelijke aanvaardbaarheid, het sociale aspect van de privatisering van de oever van het meer, de ongecontroleerde groei van de verblijfsrecreatie en de onaanvaardbare verkeerssituatie, die vooral tot uitdrukking komt in de parkeeroverlast op de weg langs de Waterlandse Zeedijk.

Behalve deze overwegingen speelt thans ook het milieu een rol vanwege de kwaliteit van bodem en water. Het is in de toekomst niet langer aanvaardbaar, dat huishoudelijk afvalwater op het oppervlaktewater geloosd wordt. Dat zou kunnen betekenen, dat er gerioleerd moet worden.

Uitgangspunten van het recreatieplan voor het Kinselmeer zijn:

- *een milieusaneringsplan dat technisch en financieel haalbaar is;*
- *het parkeren op de weg dient niet meer plaats te vinden;*
- *de recreatie wordt landschappelijk ingepast;*
- *een zonering tussen de verblijfsrecreatie en de dagrecreatie (die uitsluitend aan de oever plaatsvindt);*
- *de bestaande capaciteit voor de verblijfsrecreatie wordt niet uitgebreid.*

In het voorschrift van de uit te werken bestemming is één van de doelstellingen, dat de totale accommodatie van de verblijfsrecreatie de omvang – die bij de terinzagelegging van het ontwerp van de eerste herziening bestond – niet te boven zal gaan. Tijdens die terinzagelegging waren de volgende accommodaties aanwezig:

- *De Badhoeve: 47 huisjes en 58 caravans = 105 recreatieverblijven;*
- *VRK: 10 huisjes en 55 caravans = 65 recreatieverblijven;*
- *De Doordrijvers: 21 huisjes en 1 caravan = 22 recreatieverblijven;*
- *Het Boschje: 25 huisjes en 24 caravans = 49 recreatieverblijven;*

Het opstellen van een milieu-saneringsplan en vervolgens een recreatieplan zoals omschreven in de toelichting bij de eerste herziening van het bestemmingsplan Waterland heeft niet plaatsgevonden. Desalniettemin is wel planvorming tot stand gekomen om de terreinen voor de verblijfsrecreatie te voorzien van riolering. Een integraal (milieu-)saneringsplan zal in overleg tussen de exploitanten en het stadsdeel worden opgesteld.

In het aanpakvoorstel Kinselmeer in Balans (2001) zijn de volgende conclusies getrokken:

- de zes terreinen voor de verblijfsrecreatie worden gelegaliseerd en zullen als zodanig in een bestemmingsregeling worden opgenomen;
- met de exploitanten van deze terreinen worden contracten afgesloten, die de wettelijke bepalingen zullen bevatten en waarin verder afspraken over de aantallen recreatieverblijven, en diverse andere aspecten, zoals afvallozing, riolering, geluid, parkeren, varen en oevers worden geformuleerd (voor zover een en ander niet in het bestemmingsplan wordt geregeld).

De beleidsuitgangspunten voor dit bestemmingsplan – die uitsluitend de zuidzijde van het Kinselmeer omvat - zijn door het aanpakvoorstel Kinselmeer in Balans - in zekere zin afwijkend van de uitgangspunten bij de uit-te-werken bestemming, zoals die in 1992 zijn weergegeven.

- a. Er wordt uitgegaan van het handhaven van de verblijfsrecreatieve terreinen aan de zuidzijde van het Kinselmeer.
- b. Vergroting van (de oppervlakte van) deze bestaande terreinen zal niet plaatsvinden.
- c. Het aanwijzen van nieuwe terreinen binnen het uit te werken bestemmingsgebied ten behoeve van het eventueel verplaatsen van verblijfsrecreatieve accommodatie aan de noordzijde van het Kinselmeer of elders in Waterland zal niet plaatsvinden.
- d. Het aantal verblijfsrecreatieve eenheden (recreatieverblijven) – uitgaande van de aantallen, die genoemd zijn in de toelichting van de eerste herziening – dient niet te worden vergroot en in het kader van het aanpakvoorstel Kinselmeer in Balans zo nodig te worden verminderd.
- e. De in deze terreinen aanwezige woningen kunnen (als bedrijfswoningen) worden gehandhaafd.
- f. De accommodatie van de watersportvereniging kan eveneens worden gehandhaafd.
- g. De parkeeraccommodatie dient te worden gehandhaafd en voorts dienen de terreinen voor verblijfsrecreatie en voor de watersport langs de dijk in hun eigen parkeeraccommodatie te voorzien.
- h. De nu voor de agrarische exploitatie in gebruik zijnde gronden dienen als zodanig te worden gehandhaafd, waarbij voor met name de percelen direct grenzend aan het Kinselmeer een natuurontwikkeling wordt voorgestaan.

2. BESCHRIJVING VAN HET PLAN

2.1 Bestaande situatie

Het Kinselmeer

Waterland is één van de belangrijkste weidevogelgebieden van Nederland, waarin het Kinselmeer een winterse pleisterplaats voor vogels is. De ligging in het veenweidelandschap houdt in, dat de verlandingsplaatsen in de oevers belangrijke broed- en oeverplaatsen zijn voor water-, moeras- en rietvogels.

Waterland is een nationaal en zelfs internationaal bekend waardevol natuurgebied. Dat wordt vooral veroorzaakt door soortgroepen dieren: weidevogels, kleine zoogdieren en amfibieën.

Het Kinselmeer is ontstaan door een zestiende-eeuwse dijkdoorbraak veroorzaakt door een toenemende activiteit van de zee, die het land - dat door de inklinking van het veen door ontwatering steeds dieper kwam te liggen - bedreigde. Tijdens de Allerheiligenvloed in 1570 werd het land ter plaatse van het huidige Kinselmeer diep uitgeschuurd en is vervolgens als water gehandhaafd.

Het Kinselmeer ligt aan de Waterlandse Zeedijk in het midden van Waterland. Het meer grenst aan het IJmeer en is verder aan drie kanten omgeven door drassige veenweiden, die tot de potentieel betere natuurstukken van Waterland behoren. Aan de westzijde ligt het Goudriaankanaal. Langs dit kanaal is door oeveraanpassing al veel natuur ontwikkeld. Door de brede rietgordels kunnen kleine zoogdieren en amfibieën zich goed verplaatsen. Deze Goudriaanroute is een groene weg dwars door Waterland.

Samen met de polder IJdoorn en het natuurontwikkelingsgebied De Slikken bij Durgerdam ontstaat een groot en afwisselend natuurgebied.

De Uitdammerdijk is een onderdeel van de Waterlandse Zeedijk. Naast de waterkerende functie heeft deze dijk ook een cultuurhistorische betekenis als deel van het stelsel van de Noorder IJ- en Zeedijken. De cultuurhistorische betekenis wordt mede tot uitdrukking gebracht door de aanwijzing op basis van de Monumentenwet door de provincie Noord-Holland tot beschermde structuur. Zowel de waterkering als de beschermde structuur liggen in het plangebied. Overigens is de Uitdammerdijk een onderdeel van een recreatieve hoofdfietsroute.

De verblijfsrecreatieve terreinen

Er zijn zes verblijfsrecreatieve terreinen, die tussen 1919 en 1940 zijn ontstaan. Deze zes gebieden zijn (zie afbeelding 1: gebiedsindeling verblijfsrecreatie):

- *gebied 1*: De Badhoeve, bestaande uit twee delen. Een terrein van gemiddeld 90 x 100 m² waarop langs drie randen 25 recreatieverblijven staan. Het midden omvat een grasveld met een zandstrandje aan de zijde van de oever. Het tweede terrein van gemiddeld 55 x 200 m² waarop ruim 60 recreatieverblijven staan. Aan de zijde van de Uitdammerdijk is de dichtheid groot. Het zijn hier niet alleen zomerhuisjes, maar ook stacaravans. In totaal zijn er 89 recreatieverblijven aanwezig. Voorts staan hier een bedrijfswoning, een permanent woonhuis en een collectief gebouw met de nodige voorzieningen.
- *gebied 2*: V.R.K., ook dit gebied bestaat uit twee delen. Een klein terrein van gemiddeld 45 x 70 m², waarop zeer compact 19 recreatieverblijven geteld kunnen worden. Het tweede terrein is een langgerekte strook langs de voet van de Uitdammerdijk, waarop in een kromme rij tenminste 31 recreatieverblijven staan. In totaal 53 recreatieverblijven. Voorts staat ook hier een collectief gebouw.
- *gebied 3*: De Doordrijvers, dit is de tweede rij met 18 recreatieverblijven langs de voet van de Uitdammerdijk evenals 4 recreatieverblijven op het terrein van de watersportvereniging. In totaal 22 recreatieverblijven.

- *gebied 4* : Het Boschje, een gebied wederom bestaande uit twee delen. Een schiereiland waarop 44 recreatieverblijven staan evenals één bedrijfswoning en een smal terrein in de voet van de Uitdammerdijk, waar 7 recreatieverblijven staan. In totaal 51 recreatieverblijven.
- *gebied 5*: Kinselmeerzicht, een terrein met circa 34 recreatieverblijven. Voor een deel langs de voet van de Uitdammerdijk en voor een deel op het terrein tussen het Kinselmeer en de weilanden ten noorden daarvan.
- *gebied 6*: De Kikker, een terrein met een oppervlakte van circa 11,700 m² gelegen aan de noordwest oever van het Kinselmeer met 50 recreatieverblijven.

In het Kinselmeer steken op veel plaatsen steigers het water in, waaraan ligplaatsen voor kleine recreatievaartuigen mogelijk zijn.

Op een plaats wordt gedurende het zomerseizoen de gelegenheid geboden om voor relatief kort verblijf tenten te plaatsen.

Het parkeerterrein

Langs de Uitdammerdijk en in het aangrenzende lager gelegen gebied is een parkeeraccommodatie aanwezig met een capaciteit van ruim 200 personenauto's van verblijfsrecreanten van de gebieden 1 en 2.

Deze parkeeraccommodatie is niet collectief. Op de overige terreinen voor de verblijfsrecreatie is overwegend weinig ruimte om bij elk recreatief verblijf een parkeerplaats te realiseren, ten einde te voldoen aan de parkeernorm van 1 parkeerplaats per recreatieverblijf. Op termijn zal echter wel aan deze parkeernorm moeten worden voldaan.

De watersportvereniging

De watersportvereniging De Doordrijvers is de uitvalsbasis van de kleine watersport op het Kinselmeer. De vereniging beschikt over een bedrijfsgebouw. In 2003 is een uitbreiding aangevraagd, die een bescheiden wedstrijdleidingruimte in de kap omvat.

De dagrecreatieve oeverzone

Langs het Kinselmeer ligt een dagrecreatieve oeverzone, die behoort bij het recreatieterrein VRK.

Het agrarisch gebied

Ten zuiden van de westelijke oeverzone van het Kinselmeer ligt langs de Uitdammerdijk een agrarisch gebied met een oppervlakte van ruim 4 hectare. Dit gebied wordt – zoals overal in Waterland - gebruikt als weidegebied.

Het “agrarisch” oevergebied

Aan de zuidzijde, de westzijde en de noordzijde van het Kinselmeer liggen percelen, die al dan niet aan de oever grenzen. Hier is sprake van de overgang van het agrarisch gebruik van gronden naar het natuurlijke verlandingsproces van de oever van het meer. Het zijn drassige terreinen, die in trek zijn bij foeragerende en broedende vogels.

2.2 Aspecten inzake waarden, milieu en veiligheid

De vele aspecten inzake waarden, milieu en veiligheid komen in dit hoofdstuk aan de orde.

2.2.1 Aspecten inzake waarden

Landschappelijke en natuurlijke waarden

De verblijfsrecreatieve terreinen kunnen op diverse manieren invloed uitoefenen op de natuur om het Kinselmeer. Deze invloeden zijn:

- *een rechtstreekse verstoring*
Schuwe dieren houden afstand tot gebieden waar mensen actief zijn. Die afstand is groter naarmate de menselijke aanwezigheid explicieter is, bijvoorbeeld bebouwing in felle kleuren zal meer dieren afschrikken dan bebouwing die opgaat in het landschap.
- *een barrièrewerking*
Kleine zoogdieren maken gebruik van oevers om zich te verplaatsen. Als mensen oevers voor recreatieve doeleinden gebruiken kunnen deze dieren er niet of met moeite doorheen.
- *de huisdieren*
Honden en katten kunnen in de omgeving van verblijfsrecreatieve terreinen op strooptocht gaan naar kleinere andere dieren.
- *de menselijke activiteiten*
zowel wandelen, fietsen als sporten brengen door geluid en beweging een verstoring aan.
- *de vegetatie*
Hoge bomen trekken kraaien en eksters aan, die de nesten van weidevogels in de omgeving leegeten.

De verblijfsrecreatieve terreinen zullen deze invloeden in meer of mindere mate uitoefenen. Bij de handhaving van de bestaande terreinen is het van belang om in te schatten hoe zwaar die invloeden zullen zijn. Een inschatting krijgt echter geen wetenschappelijk onderbouwd bewijs. Hiervoor is een meerjarige monitoring noodzakelijk.

De effecten zouden derhalve geminimaliseerd moeten worden. Hiervoor zijn “ingrepen” nodig, die zich op de volgende zaken moeten richten:

- a. de verblijfsrecreatieve terreinen moeten qua uitstraling zoveel mogelijk opgaan in het omringende landschap;
- b. de verblijfsrecreatieve terreinen zouden geïsoleerd moeten worden van de omgeving, waardoor de aanwezigheid van mensen en het versturende effect van huisdieren beperkt blijft tot de terreinen zelf.

Aan de verblijfsrecreatieve terreinen zouden dan de volgende vereisten moeten worden gesteld:

- de zorg voor een duidelijke begrenzing van de terreinen met water, brede poldersloten met rietoevers;
- een maximale hoogte van de recreatieverblijven in 1 bouwlaag en geen opbouwen c.q. kapten die hoger dan 3 m boven de bouwlaag uitkomen;
- voor de bouwstijl en de materiaalkeuze van de recreatieverblijven dient aansluiting te worden gezocht bij de typerende streekeigen waterlandse wijze van bouwen;
- qua kleur moeten de recreatieverblijven “opgaan” in het landschap, dus het gebruik van aardkleuren is beter dan wit of primaire kleuren, die op afstand zichtbaar zijn;
- geen opslag en vuilstort buiten de terreinen;
- geen open opstallen en houtopstanden die dieren als vossen en egels kunnen huisvesten;
- geen recreatieve of andere natuurversturende activiteiten in de aangrenzende weilanden;
- een beleid voor de aanwezige honden en katten;

- het zodanig inrichten van de oeverstroken, opdat deze ruimte bieden aan natuur, waarbij oeverplanten voor een zachte land/waterovergang kunnen zorgen;
- het afknotten van bomen.

Cultuurhistorische waarden

De Uitdammerdijk heeft een cultuurhistorische waarde als onderdeel van de Noorder IJ- en Zeedijken.

Monumentale waarden

Er zijn geen monumenten.

Archeologische waarden

Op de cultuurhistorische waardenkaart (archeologie) zijn in het plangebied geen gebieden aangegeven met een (verwachte) archeologische waarde.

Aardkundige waarden

In het plangebied zijn geen aardkundige waarden aanwezig.

Vogel- en habitatrichtlijn

Het plangebied is geen (direct onderdeel) van een Vogel- en Habitatrichtlijngebied. Het ligt wel in de invloedssfeer van het nabijgelegen IJmeer en Markermeer. Omdat er geen wezenlijke veranderingen in het plangebied en met name op de recreatieterreinen zullen plaatsvinden, wordt verwacht dat de huidige relatie tussen mens en vogel niet verstoord zal worden.

Flora en fauna

In het rapport "Effecten van de campings rond het Kinselmeer op de natuur" (bijlage C) van de dienst Ruimtelijke Ordening van de gemeente Amsterdam (dRO) uit 2004 wordt geconstateerd dat Waterland vooral als waardevol natuurgebied wordt aangemerkt door de aanwezigheid van drie soortgroepen dieren: de weidevogels (de grutto, kievit, watersnip, zomertaling en de kemphaan), kleine zoogdieren als de noordse woelmuis, de dwergspitsmuis, waterspitsmuis, wezel en hermelijn en amfibieën (pad, kleine watersalamander en rugstreeppad).

De dRO heeft met behulp van gegevens uit het GIS-systeem, de ecologische Atlas van Amsterdam (EAA) en met weidevogeltellingen van de provincie Noord-Holland een inschatting gemaakt van de invloeden van de recreatiegebieden op de natuur rond het Kinselmeer.

De conclusie van dit rapport is dat er in meer of mindere mate wel invloed vanuit de recreatieterreinen wordt uitgeoefend. De grutto broedt liever niet binnen zo'n 200 meter van de recreatiegebieden. Effecten van de recreatieterreinen op de amfibieën beperken zich tot de jaag- en vangactiviteiten van huisdieren en het effect op kleine zoogdieren is moeilijk in te schatten. De dwergmuis en de dwergspitsmuis komen voor in De Munt en de noordse woelmuis komt rond het hele Kinselmeer voor.

Voor de grutto is vooral het broedsucces van belang. Geconcludeerd wordt dat de sterfte onder de grutto's vooral wordt veroorzaakt door voedselgebrek (ontwatering), doodmaaien en predatie door vossen en kraaien. Kleine toevoegingen aan het oppervlak waarop ze kunnen broeden hebben niet veel effect op de gruttostand.

De gebruikers van de Kikker en Kinselmeerzicht hebben al maatregelen getroffen om de effecten op de omgeving te verzachten: hoge bomen zijn geknot of weggehaald en de gebruikers overschrijden de sloten rond het terrein niet.

Eindadvies is de effecten van de recreatieterreinen op de natuurwaarden nog eens te verzachten door ze allemaal stevig af te grenzen met water en natte natuurontwikkeling. Ook kan samen met Staatsbosbeheer gekeken worden of de oeverlijn bij de noordelijke recreatiegebieden natuurlijker te maken is.

Erratum Bestemmingsplan Kinselmeer (juni 2006):

In de toelichting wordt op pagina 8 de tekst van de zevende alinea (Flora en Fauna) vervangen door de volgende tekst:

Daar er geen uitbreiding van de bestaande recreatieterreinen gaat plaatsvinden is geen aanvullend onderzoek naar beschermde planten en/of dieren uitgevoerd. Nieuwbouw betreft uitsluitend herbouw van bestaande recreatieverblijven teneinde te voldoen aan de bestemmingsregeld dan wel om riolering mogelijk te maken.

In het rapport "Effecten van de campings rond het Kinselmeer op de natuur" (bijlage 1) van de dienst Ruimtelijke Ordening van de gemeente Amsterdam (dRO) wordt geconstateerd dat in de directe omgeving van het Kinselmeer, waar de recreatiegebieden liggen, veel weidevogels broeden, zoals de grutto en de kievit. Boven het terrein van Kinselmeerzicht broeden onder andere de watersnip, zomertaling en de kempfaan. De noordse woelmuis en de rugstreeppad komen overal rond het Kinselmeer voor. De dRO heeft met behulp van de gegevens uit het GIS-systeem, de ecologische Atlas van Amsterdam (EAA) en met weidevogeltellingen van de provincie Noord-Holland een inschatting gemaakt van de invloeden van de recreatiegebieden op de natuur rond het Kinselmeer.

De conclusie van dit rapport is dat er in meer of mindere mate wel invloed vanuit de recreatieterreinen. De grutto broedt liever niet binnen zo'n 200 meter van de recreatiegebieden. Effecten van de recreatieterreinen op de amfibieën beperken zich tot de jaag- en vangactiviteiten van huisdieren. Het effect op kleine zoogdieren is moeilijk in te schatten. De dwergmuis en de dwergspitsmuis beperken zich tot De Munt en de noordse woelmuis komt rond het hele Kinselmeer voor.

Voor de grutto is het broedsucces van belang. Geconcludeerd wordt dat de sterfte onder de grutto's vooral wordt veroorzaakt door voedselgebrek (ontwatering), doodmaaien en predatie door vossen en kraaien. Kleine toevoegingen aan het oppervlak waarop ze kunnen broeden hebben niet veel effect op de gruttostand.

De gebruikers van de Kikkert en Kinselmeerzicht hebben al maatregelen getroffen om de effecten op de omgeving te verzachten: hoge bomen zijn geknot of weggehaald en de gebruikers overschrijden de sloten rond het terrein niet.

De effecten van de recreatieterreinen op de natuurwaarden kunnen nog eens worden verzacht door ze allemaal stevig af te grenzen met water en natte natuurontwikkeling. Ook kan samen met Staatsbosbeheer gekeken worden of de oeverlijn bij de noordelijke recreatiegebieden natuurlijker te maken is.

Stiltegebied

Het plangebied is op zich niet aangewezen als stiltegebied, maar maakt wel deel uit van een veel groter stiltegebied. Recreatieve terreinen worden geacht een redelijke mate van stilte te hebben. Desalniettemin zal het menselijk geluid op de terreinen en op het Kinselmeer hoorbaar zijn. In de reglementen van de diverse terreinen of zal worden bepaald dat uitwassen van geluid niet zijn toegestaan.

Hoogte effect rapportage

Een hoogbouw effect rapportage dient uitgevoerd te worden als geprojecteerde gebouwen hoger zijn dan 20 m. Dat is in dit plangebied niet het geval.

2.2.2 Aspecten inzake het milieu

Geluidsbelasting door wegverkeer en/of bedrijventerreinen

De ligging van de recreatieverblijven in dit deel van Waterland is zodanig, dat er noch sprake is van een geluidsbelasting door wegverkeer of bedrijvigheid noch van een belasting door geur van industriële bedrijven of agrarische bedrijven.

Bodemverontreiniging / grondwaterbescherming

In dit plangebied is de afval(water)verwerking aan de orde. In de komende jaren wordt dit aspect door de uitvoering van een rioleringsproject aangepakt. Overigens wordt in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewater een saneringsplan opgesteld mede in het kader van de ruimtelijke sanering van de recreatieve terreinen.

Luchtkwaliteit

De luchtkwaliteit van het gebied voldoet aan de eisen uit het Besluit Luchtkwaliteit.

Waterhuishouding

De direct nabije ligging van het Kinselmeer en de aanwezigheid van diverse sloten aan de randen van en in de verblijfsrecreatieve gebieden zorgen voor een voldoende bufferruimte voor de waterhuishouding.

2.2.3 De aspecten inzake veiligheid

Externe veiligheid

Het gebied bevindt zich niet in een invloedsgebied van een BFVI-bedrijf (Besluit externe veiligheid inrichtingen).

Luchthavenindelingbesluit

Het plangebied ligt in zijn geheel buiten het beperkingengebied van het Luchthavenindelingbesluit van Schiphol.

LPG-opslag

In en nabij het plangebied is geen opslag van LPG aanwezig.

Kabels en leidingen

In het plangebied zijn geen belangrijke kabels en leidingen aanwezig.

Hoogspanningsleidingen

In of naast het plangebied zijn geen hoogspanningsleidingen aanwezig.

Straalpaden

Boven het plangebied zijn geen straalpaden aanwezig

Vuurwerkopslag

In en nabij het plangebied is geen vuurwerkopslag aanwezig.

2.3 Uitvoering

In hoofdstuk 2.2 is een aantal aspecten aangegeven, die van invloed zijn op diverse waarden. Aan de aanwezigheid van de verblijfsrecreatieve terreinen zouden acht vereisten de waarde van natuur en landschap in acht moeten nemen. Deze vereisten hebben niet allemaal betrekking op de terreinen zelf. Zo zijn er drie vereisten die betrekking hebben op de recreatieverblijven (hoogten, kleuren en open opstallen). Eén vereiste heeft betrekking op de hoogte van bomen op de terreinen. De overige vereisten hebben betrekking op de inrichting van het omringende gebied.

Een duidelijke begrenzing van de verblijfsrecreatieve terreinen met water zal moeten plaatsvinden in de aangrenzende gronden. Deze gronden zijn in eigendom van de overheid. De oeverstroken van het Kinselmeer zullen ook door de beheerder van het meer moeten worden verzacht. Dat moet wel in overleg met de recreanten plaatsvinden, omdat deze de oeverstroken mede gebruiken voor de recreatie.

Het is binnen de bestemming “natuurgebied” niet toegestaan om stoffen en/of huisvuil op te slaan. Evenmin zijn er recreatieve of andere natuurverstorende activiteiten toegestaan.

Een goede omzoming/afscherming van de terreinen met water voorkomt dat huisdieren de aangrenzende natuurgebieden binnendringen. Omgekeerd zorgt een dergelijke omzoming/afscherming er voor dat dieren als vossen of egels niet op de terreinen kunnen komen, zodat een verbod op open opstallen en houtopslag overbodig is. Ook deze begrenzing zal moeten plaatsvinden op de aangrenzende gronden.

3. BESTEMMINGSREGELING

3.1 De planvorm

Het bestemmingsplan is in wezen een “globaal” plan. Dat houdt in, dat de bestemmingen nadrukkelijk aangeven, wat de functie is en aan welke criteria bebouwing, inrichting en gebruik moeten voldoen. In het onderhavige geval is niet gekozen voor een gedetailleerde bestemmingsregeling met name ten aanzien van de situering van de recreatieverblijven, teneinde de toekomstige situatie op termijn te kunnen aanpassen aan de gestelde eisen.

Het bestemmingsplan is weergegeven op de topografische ondergrond, waarop de bestaande bebouwing is aangegeven. Het is altijd mogelijk, dat de ondergrond niet exact hetzelfde is als de situatie ter plaatse. Wijzigingen door recente bouw of afbraak van gebouwen en door het graven of dempen van water kunnen leiden tot verschillen tussen plankaart en werkelijkheid.

3.2 Toelichting op het bestemmingsplan

Op de terreinen voor de verblijfsrecreatie wordt niet de huidige inrichting als maatstaf genomen voor een gedetailleerde indeling, maar de gewenste inrichting. Binnen het maximale aantal van de verblijfsrecreatieve eenheden en de aangegeven bebouwings- en inrichtingsregels dienen de terreinen zich te ontwikkelen in het kader van de vereisten, die de wet- en regelgeving aan het milieu en de veiligheid stellen.

Het beleid is gericht op de handhaving van de relatieve kleinschaligheid van het recreatief verblijven. De recreatieverblijven zijn qua omvang ontwikkeld door dan wel voor de (Amsterdamse) stadsbewoners “met een smalle beurs”. Het ontbreken van allerlei voorzieningen en de beperkte oppervlakte van het merendeel van de recreatieve verblijven houdt een zekere mate van “Spartaanse” beleving in. Mede gezien het huidige (te ontwikkelen) rijksbeleid is in dit gebied de permanente bewoning van de recreatieverblijven expliciet niet gewenst. De ontwikkeling van een meer luxe vorm van recreatief verblijf door grotere en van meerdere gemakken voorziene gebouwen wordt derhalve ook niet toegestaan.

3.3 Toelichting op de bestemmingen

Er zijn zeven bestemmingen aangegeven, die gezamenlijk het gehele plangebied beslaan.

n.b. enkele van de onderstaande bestemmingen zijn reeds opgenomen in het bestemmingsplan Waterland 1980 dan wel in de eerste herziening Waterland 1992. Deze bestemmingen zijn in dit bestemmingplan inhoudelijk gelijk aan die in de vigerende plannen, maar qua tekst aangepast aan de huidige gewenste situatie voor dit plangebied

artikel 2.1 Dag- en verblijfsrecreatie

Met deze bestemming worden zes gebieden onderscheiden, waar in elk een maximaal aantal verblijfsrecreatieve eenheden in de vorm van zomerhuisjes en stacaravans toelaatbaar wordt gesteld. Het aantal toegelaten recreatieverblijven is begrensd door de aantallen zoals deze in 1992 in de toelichting van de eerste herziening van het bestemmingsplan Waterland zijn vermeld in combinatie met de aantallen die genoemd worden in het aanpakvoorstel Kinselmeer in Balans (maart 2001).

Dat houdt in dat het aantal recreatieverblijven nooit meer mag zijn dan het aantal zoals dat in 1992 is weergegeven en in beginsel ook niet meer dan het aantal, dat in maart 2001 op waargenomen. Dus:

- voor gebied 1 : 89 recreatieverblijven;
- voor gebied 2 : 53 recreatieverblijven;
- voor gebied 3 : 18 recreatieverblijven;
- voor gebied 4 : 51 recreatieverblijven.
- voor gebied 5 : 34 recreatieverblijven;
- voor gebied 6 : 50 recreatieverblijven;
- voor het gebied van de watersportvereniging: 4 recreatieverblijven.

Op de plankaart is evenwel voorshands het maximum aantal recreatieverblijven per bestemmingsgebied aangegeven met een "X". Deze aanduiding kan vervangen worden door een concreet getal, dat voortvloeit uit een opgesteld en geaccepteerd inrichtingsplan, waarbij aan de diverse bebouwingsregels uit het bestemmingsvoorschrift moet worden voldaan.

Bij een inrichtingsplan dient zoveel mogelijk te worden uitgegaan van een "parkachtige" opzet.

De recreatieverblijven dienen uitsluitend vrijstaand te worden herbouwd.

De vloeroppervlakte van elk recreatieverblijf mag niet groter zijn dan 35 m². Voorzover de feitelijke oppervlakte nu groter is kan deze worden gehandhaafd. Bij gehele vernieuwing van het recreatieverblijf in het kader van de ruimtelijke sanering dient echter deze maximale oppervlakte te worden aangehouden.

Voorts zijn minimale afstanden van de recreatieverblijven onderling en tot de grenzen van de betrokken gebieden opgenomen. Deze afstanden dienen de (brand)veiligheid en – voor zover het de grenzen betreft – de landschappelijk inpassing. De onderlinge afstand mag niet worden "verkleind" door de plaatsing van bergingen.

De recreatieverblijven mogen niet permanent bewoond worden. Dat wil zeggen dat het recreatief verblijf is toegestaan tussen 1 maart en 1 november. Voorts is het mogelijk om in de periode van 1 november tot 1 maart ten hoogste 20 dagen (al dan niet aaneengesloten) in het recreatieverblijf aanwezig te zijn. Buiten deze gebruikstijden is het wel toegestaan overdag (onderhouds)werkzaamheden te verrichten.

Op twee terreinen is een kantine aanwezig. Deze wordt als "voorziening" in de bebouwingsregels opgenomen.

Op twee terreinen zijn de aanwezige woningen gelegaliseerd als bedrijfswoning. Op één terrein is ook nog een permanente woning aanwezig.

Een deel van het bestemmingsgebied is aangewezen voor de (bestaande) parkeeraccommodatie, zowel onderaan het talud van de Uitdammerdijk als het parkeerterrein, dat aan de andere zijde van de dijsloot ligt. Overigens dient bij elk recreatieverblijf ten minste één parkeerplaats aanwezig te zijn. Deze parkeerplaats kan zowel individueel – in de nabijheid van het verblijf – als collectief, op een gemeenschappelijke parkeerplaats, worden aangegeven.

artikel 2.2 Watersportdoeleinden

Deze voorziening heeft een ruimtelijk lokaal karakter en is het onderkomen van een watersportvereniging, die de kleine watersport op het Kinselmeer "beheert". Ter plaatse is het gebied opgedeeld in een middenzone, waarin een bedrijfsgebouw is gelegen en in twee aangrenzende gebieden, waarin de buitenopslag en het onderhoud van kleine vaartuigen kan plaatsvinden en waar voorts een aantal ligplaatsen aanwezig is.

Ten behoeve van de gebruikers van deze voorziening is er een minimaal aantal parkeerplaatsen vereist. De feitelijke situatie staat niet meer dan circa 15 parkeerplaatsen toe. Er is hier dus niet sprake van een toegepaste parkeernorm.

artikel 2.3 Woningen en tuinen

Dit betreft de vrijstaande woning in het westelijk natuurgebied met de bijbehorende tuin.

artikel 2.4 Natuurgebied

De vier gedeeltelijk door sloten gescheiden agrarische percelen, die direct aan het Kinselmeer grenzen, worden gezien als oeverlanden en zijn in wezen natuurgebieden met een op natuurbehoud gerichte agrarische exploitatie.

artikel 2.5 Verkeersareaal

Dit betreft de Uitdammerdijk en het fiets/voetpad in het natuurgebied.

Voorts zijn er twee toegevoegde bestemmingen

2.7 Primaire waterkering

De Uitdammerdijk is een onderdeel van de Waterlandse Zeedijk, die weer een onderdeel is van de Noorder IJ- en Zeedijken. Dit is een primaire waterkering, die de scheiding is van het gebied van het IJ en het IJsselmeer met Waterland. In het bestemmingsvoorschrift worden nadere regels gesteld aan de handhaving van de waterkering.

Ter bescherming van de waterkerende functie is bebouwing ten behoeve van de, aan deze gronden toegekende functionele bestemming niet toegestaan. Daarentegen is een vrijstelling opgenomen teneinde – in overleg met de beheerder van de waterkering – toch de nodige bebouwing te kunnen realiseren.

2.8 Beschermd structuur

De Waterlandse Zeedijk is aangewezen als provinciaal monument. Dit betreft een zogenaamde beschermde structuur (analoog aan een beschermd dorps- of stadsgezicht). Een beschermde structuur is een groep onroerende zaken, die van belang is door haar cultuurhistorische en/of onderlinge ruimtelijke of structurele samenhang.

De Waterlandse Zeedijk is als onderdeel van de Noorder IJ- en Zeedijken een beschermde structuur. In dit monument mag geen verandering van het dijklichaam en/of van de aanwezige objecten plaatsvinden. Hiervan kan vrijstelling worden verleend.

Analoog als bij een beschermd dorps- of stadsgezicht dient het bestemmingsplan rekening te houden met de beschermde structuur. In eerste instantie wordt het gebied van de beschermde structuur op de plankaart aangegeven. In tweede instantie worden in het voorschrift bebouwingsregels en aanlegvergunningen weergegeven.

In de begripsbepalingen is het begrip “dijklichaam” omschreven. In de functionele bestemming van de betrokken gronden is in de doeleindenomschrijving de relatie met de beschermde structuur aangegeven.

In de bestemmingsregeling is voor het plaatsen of veranderen van andere-bouwwerken (lantarnpalen, verkeersborden en dergelijke) een toestemming van de provincie nodig. Hetzelfde is nodig voor het aanbrengen van nieuwe verharding of het wijzigen van het bestaande profiel. De beoordeling van de cultuurhistorische waarden vindt plaats door de provinciale adviescommissie.

3.4 Toelichting op de overige voorschriften

De bestemmingsvoorschriften worden voorafgegaan door inleidende bepalingen. Voorts zijn twee aanvullende bepalingen en vier algemene bepalingen toegevoegd.

artikel 1.1 Begripsbepalingen

Begripsbepalingen zijn opgenomen, indien definiëring gewenst is of als een en ander voor meerdere uitleg of interpretatie vatbaar zou zijn. De begrippen zijn alfabetisch gerangschikt.

artikel 1.2 Wijze van meten

Ook de wijze van meten beoogt mogelijke meerdere uitleg of interpretatie te voorkomen.

artikel 3.1 Ongeoorloofde wijze van bouwen en

artikel 3.2 Bedrijfswoningen

Deze artikelen voorkomen enig misbruik van gronden en/of bebouwing. Het is immers niet de bedoeling, dat door verschuiving dan wel door verandering van eigendom met het plan strijdige of ongewenste situaties ontstaan.

artikel 3.3 Algemene vrijstellingen

Er zijn twee algemene vrijstellingen.

De eerste betreft een flexibiliteitsregeling om - in het kader van de landschappelijke inpassing - bestemmingsgrenzen met een beperkte maat te kunnen verschuiven.

De tweede betreft een vrijstelling voor de realisatie van kleine gebouwen en bouwwerken ten behoeve van de energie- en communicatievoorziening, voor de afvalverwerking, voor de waterhuishouding en voor vervoersdiensten.

artikel 3.4 Aanlegvergunningen

Aanlegvergunningen zijn regelingen om in gebieden met een bepaalde genoemde waarde handelingen, die op zich zelf aanvaardbaar kunnen zijn, vooraf te kunnen toetsen aan hun eventuele negatieve effecten op die waarden. Inzake de weergegeven aanlegvergunningen, die van toepassing zijn op de bestemming "natuurgebied" wordt de volgende motivering geformuleerd.

a. het aanleggen van wegen, fiets- en voetpaden, banen of parkeergelegenheden en het aanbrengen van andere oppervlaktebehandelingen.

Verharding van delen van het agrarisch gebied of het natuurgebied kunnen de landschappelijke waarde aantasten en zijn zeker in tegenspraak met de natuurwaarden. Desalniettemin kan voor de bereikbaarheid ten behoeve van het beheer of het onderhoud enige verharding nodig zijn. Goede keuze van plaats, omvang en materiaal alsmede een zorgvuldige aanleg, afwerking en onderhoud zijn dan vereist.

b. het aanbrengen van bovengrondse of ondergrondse transport-, energie- of telecommunicatieleidingen en de daarbij behorende constructies, installaties of apparatuur.

De landschappelijke kwaliteit wordt in belangrijke mate bepaald door de openheid van het gebied. Bovengrondse leidingen kunnen ongewenste visuele effecten geven. Ondergrondse leidingen kunnen door hun aanleg schade geven aan de opbouw van de bodem. Indien leidingen noodzakelijk zijn, is in beide gevallen een zorgvuldige tracékeuze nodig.

c. het planten van groepen bomen, struiken of ander opgaand houtgewas.

Het plangebied heeft een open karakter (weidegebied). Boombeplanting al dan niet als agrarische exploitatie kan de openheid nadrukkelijk drastisch aantasten. Een zorgvuldige plaatsing moet worden nagestreefd.

d. het aanleggen van afgedekte sleuven ten behoeve van de mest of andere (agrarische) producten.

Uit visueel oogpunt is opslag in de open lucht afgedekt door plastic en/of autobanden in strijd met de beoogde landschappelijke waarde. Deze opslag dient in beginsel niet buiten een agrarisch bouwperceel plaats te vinden. Indien het desalniettemin toch noodzakelijk is, is een zorgvuldige plaatskeuze (bijvoorbeeld bij de toegang tot een perceel) gewenst.

e. het aanbrengen of plaatsen van reclame-uitingen.

Elke reclame-uiting is in wezen in strijd met het landschap. Indien het toch gewenst is, dient een "landschappelijk" aanvaardbare vorm te worden toegepast.

f. het ontginnen, bodemverlagen, afgraven, ophogen of egaliseren van gronden.

De belangrijkste overweging is, dat deze handelingen een grote invloed kunnen hebben op de aanwezige vegetatie en de bodemstructuur. Een tweede overweging is, dat deze handelingen de balans tussen het niveau van het land en het aanwezige water kan verstoren.

Voorts dient ervoor te worden gewaakt, dat geaccidenteerde terreinen vervlakken en dat de in de bodem eventuele aanwezige archeologische waarden verloren gaan.

g. het zoeken naar en ontginnen van delfstoffen.

Deze handelingen kunnen de bodem en/of de grondlagen verstoren en zijn voorts, indien daarbij gebruik wordt gemaakt van ontploffingen in de grond, ongewenst in het kader van de vogelbroedtijden.

h. het scheuren van grasland ter verbetering dan wel ten behoeve van de teelt van andere (agrarische) gewassen.

Het scheuren van grasland kan een verstoring van de vegetatie en de bodemstructuur teweeg brengen. Voorts is het scheuren van grasland ten behoeve van de ontwikkeling van een andere agrarische exploitatie (dan veeteelt) een aantasting van het specifieke landschappelijke beeld. Ten slotte is er ook de zorg voor de weidevogels.

i. het graven of dempen van sloten en andere watergangen.

Ook hier speelt de relatie tussen land en water een belangrijke rol.

j. het opwerpen/bouwen of slechten van dammen.

Door het bouwen of slechten van dammen wijzigt de waterstand in de sloten e.a. watergangen. Dit is van invloed op de vegetatie en bodemgesteldheid. De balans tussen het niveau van het land en het aanwezige water kan verstoord raken.

k. het aanbrengen van oeverbeschoeiingen, kaden of aanlegplaatsen.

Natuurlijke ontwikkelingen zoals het behoud c.q. de stimulering van de bereikbaarheid van het water door amfibieën noodzaken een zorgvuldige afweging van het aanbrengen oeverbeschoeiingen. Ook de locatie- en de materiaalkeuze van kaden of aanlegplaatsen is hierop van invloed.

artikel 4.1 Algemene gebruiksbe­paling

De algemene gebruiksbe­paling geeft de mogelijkheid om in de afzonderlijke bestemmingen een strijdig gebruik, dat – expliciet in die bestemming – niet gewenst is, niet onder de vrijstelling in het tweede lid te laten vallen.

artikel 4.2 Overgangsbepalingen.

In deze uitwerking wijkt de tekst van de overgangsbepalingen af van de formulering, zoals deze in het bestemmingsplan Waterland 1980 is opgenomen. In artikel 21 leden 3 en 4 van dat plan stond het volgende:

3. *De opstallen die tot stand waren gekomen of alsnog tot stand konden komen ten tijde van het rechtsgeldig worden van het bestemmingsplan en ten aanzien waarvan bestemming, gebruik en/of omvang afweken of zullen afwijken van het bestemmingsplan, mogen slechts worden gebruikt voor doeleinden waarop zij op dat moment dienden of zullen gaan dienen.*
4. *De in lid 3 bedoelde opstallen mogen gedeeltelijk worden vernieuwd of veranderd en in geval van vernietiging door een calamiteit, behoudens onteigening – worden herbouwd, mits de afwijking van het bestemmingsplan naar aard en omvang niet wordt vergroot.*

Deze formulering geeft aan, dat een recreatieverblijf dat niet voldoet aan de bebouwingsregels in dit bestemmingsplan (en dus “afwijkt van het vigerende bestemmingsplan”) gedeeltelijk mag worden vernieuwd en veranderd. Hiermee kan de beoogde sanering van de terreinen met name ten aanzien van omvang van de recreatieverblijven en de onderlinge afstand worden belemmerd.

Een nadere opsplitsing van de afwijking van de bestemmingsregels is derhalve zinnig, dat het de gedachte sanering kan ondersteunen. In deze meer genuanceerde overgangsbepaling voor bouwwerken is het beleid om de condities (veiligheid en landschappelijke inpassing) op de terreinen voor de verblijfsrecreatie op termijn al dan niet geleidelijk te verbeteren, benadrukt. Met deze overgangsbepaling wordt beoogd, dat de gebouwen en andere-bouwwerken, die niet in overeenstemming zijn met de bebouwings- en inrichtingsregels, bij vrijwillige vervanging wel de­gelijk aan die regels moeten gaan voldoen.

Artikel 4.3 Strafbepaling

In dit artikel wordt bepaald, dat overtreding van de, in de voorschriften genoemde, verboden strafbaar is.

artikel 4.4 Titel

Dit wordt ook wel de citeerbepaling genoemd.

4. ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

De uitvoering van dit bestemmingplan is een proces, dat gedurende een aantal jaren zal plaatsvinden. De kosten van de ruimtelijke sanering zijn voor rekening van de exploitanten van de verblijfsrecreatieve terreinen. Milieuhygiënische aanpassing worden deels gefinancierd door betrokken instanties. De kosten voor het stadsdeel beperken zich in eerste instantie tot de kosten voor het proces en de procedure van dit uitwerkingsplan. De kosten van de inrichting van de niet-recreatieve gebieden zijn voor rekening van het stadsdeel en andere instanties, zoals Staatsbosbeheer.

1. What is the purpose of the study?
 2. What are the research questions or hypotheses?
 3. What is the study design?
 4. What are the participants and sample size?
 5. What are the variables?
 6. What are the data collection methods?
 7. What are the data analysis methods?
 8. What are the results?
 9. What are the conclusions?
 10. What are the limitations and future research?

5. HANDHAVING

Voorwaarde voor een goed handhavingsbeleid is, dat zowel bij het stadsdeel als bij de diverse betrokkenen draagvlak aanwezig is voor het handhaven van de bestemmingsregeling. Dat houdt in, dat de regeling duidelijk en concreet moet zijn en niet voor meerdere uitleg vatbaar. Het handhavingsbeleid moet goed worden geformuleerd en aan de betrokkenen ter kennis worden gebracht.

Het handhavingsbeleid moet snel na de vaststelling van het bestemmingsplan worden ingezet. Bepaalde aspecten, met name qua gebruik, kunnen pas na het van kracht worden van het bestemmingsplan worden gehanteerd. De handhaving in dit plangebied heeft vooral betrekking op de inrichting van de terreinen en het gebruik van de gebouwen en gronden. Hierbij zijn veiligheid en milieu belangrijke criteria.

Er is sprake van handhaving indien activiteiten plaatsvinden, die in het kader van de bestemmingsregels niet toelaatbaar zijn. Daarbij zullen de volgende uitgangspunten worden aangehouden:

- het volgen van de juiste stappen op grond waarvan besloten kan worden op welke wijze gehandhaafd wordt: bestuursrechtelijk, strafrechtelijk of gedogen met of zonder voorwaarden;
- er wordt gestreefd om tot nu toe gehanteerde al dan niet stilzwijgende gedoogsituaties te beëindigen;
- slechts indien een toestand die niet in overeenstemming is met de bestemmingsregels niet op andere wijze kan worden gelegaliseerd en er geen zwaarwegende omstandigheden zijn, kan incidenteel een gedoogbeschikking onder voorwaarden worden verleend;
- het opleggen van een dwangsom of bestuursdwang worden als handhaving in beginsel verkozen boven een strafrechtelijk optreden;
- indien in het kader van de handhaving het opleggen van een dwangsom niet leidt tot beëindiging van de afwijkende situatie, wordt een bestuursdwangprocedure gestart;
- in die gevallen dat een strafrechtelijk optreden het enige handhavingsmiddel blijkt te zijn, zal, na het opmaken van een proces-verbaal, aangifte worden gedaan bij het Openbaar Ministerie;
- indien bouw zonder bouwvergunning – ook van gering planologisch belang - wordt geconstateerd, zal het werk door de afdeling Bouwtoezicht worden stilgelegd en wordt, indien strijd met de bestemmingsregels wordt geconstateerd, tot handhaving overgegaan.

Aan een langere periode van niet-handhaving kunnen door de betrokkenen geen rechten worden ontleend

6. INSPRAAK EN OVERLEG EX ARTIKEL 10 Bro

6.1. Inspraak naar aanleiding van het voorontwerp-bestemmingsplan

Het voorontwerp-bestemmingsplan is vanaf 23 juni 2005 op twee plaatsen ter inzage gelegd. Tot en met 3 augustus 2005 kon een ieder schriftelijk reageren.

In deze tijdsperiode is op 4 juli 2005 een informatie/inspraakavond gehouden. Op deze avond waren naar schatting 55 belangstellenden aanwezig. Van deze avonden is een verslag gemaakt, dat als bijlage A aan de beantwoording van de inspraakreacties is toegevoegd.

Tot en met de einddatum zijn 15 schriftelijke reacties ontvangen. Deze schriftelijke reacties zijn in de bijlage B "Beoordeling van de inspraakreacties" beantwoord.

6.2 Resultaat van het overleg ex artikel 10 van het Besluit op de ruimtelijke ordening

In het kader van het overleg ex artikel 10 van het Besluit op de ruimtelijke ordening is het voorontwerp-bestemmingsplan in juni 2005 toegezonden aan de volgende instanties:

01. Dienst Ruimtelijke Ordening, gemeente Amsterdam
02. Provincie Noord-Holland, bureau Ruimtelijke Inrichting Zuid en Wonen
03. Inspectie van de Ruimtelijke Ordening West
04. Dienst Infrastructuur, verkeer en vervoer, gemeente Amsterdam
05. Dienst Waterbeheer en Riolerings, gemeente Amsterdam
06. Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier
07. Staatsbosbeheer
08. Land – en tuinbouw organisatie
09. Landschap Waterland
10. Centrale Dorpenraad Landelijk Noord
11. Regionale Brandweer Amsterdam en Omstreken
12. Amsterdamse Planologische Commissie

De instanties genoemd onder 04, 06, 07 en 08 zonden geen bericht, zodat wordt aangenomen dat zij geen opmerkingen hadden.

De instantie genoemd onder 05 berichtte, dat zij geen opmerkingen had.

01 Dienst Ruimtelijke Ordening, Amsterdam

Geconcludeerd wordt dat het bestemmingsplan – algemeen beschouwd – past binnen de relevante beleidskaders van het structuurplan "Kiezen voor stedelijkheid".

. Dit is een belangrijke ondersteuning van het bestemmingsplan.

Geadviseerd wordt te verwijzen naar een onderzoek inzake de luchtkwaliteit.

. Dat heeft plaatsgevonden.

Verzocht wordt om in hoofdstuk 2.3.1 een vereiste toe te voegen.

. Dat is gebeurd.

Gesteld wordt dat het plangebied wel degelijk betrokken is bij een Vogelrichtlijngebied.

Het IJmeer en het Markermeer zijn speciale beschermingszones. In dat kader kunnen nieuwe ontwikkelingen in het plangebied alleen plaatsvinden als aangetoond is, dat deze geen negatieve effecten hebben op het Vogelrichtlijngebied. Geconstateerd wordt, dat aangezien het bestemmingsplan in hoge mate de huidige situatie conserveert, er geen effecten te verwachten zijn.

. Deze constatering is naar de mening van het stadsdeel juist. Nieuwe ontwikkelingen zullen niet plaatsvinden.

Een doel van het bestemmingsplan is “het ontwikkelen van landschappelijke en natuurlijke waarden”. Gesteld wordt, dat daartoe de vereisten uit hoofdstuk 2.3.1 dwingend dienen te worden opgelegd, in de voorschriften.

- Aan de voorschriften is een dergelijke bepaling niet toegevoegd, omdat het grotendeels uitvoerings- en/of beheeraspecten zijn. Deze worden op andere wijze geregeld. Verzocht wordt om in de toelichting te vermelden, dat de Uitdammerdijk onderdeel is van een recreatieve hoofdfietsroute.
- Dat heeft plaatsgevonden.

Voorts worden er 15 opmerkingen inzake de voorschriften gemaakt.

Een aantal daarvan heeft geleid tot enige aanpassing van de betrokken voorschriften.

Gesteld wordt dat een “inrichtingsplan” een buitenwettelijk instrument is, dat in de jurisprudentie niet is geaccepteerd.

- In het voorontwerp wordt (nog) gesproken over een inrichtingsplan. Het is niet de bedoeling dat een inrichtingsplan deel uitmaakt van dit bestemmingsplan. Met een inrichtingsplan wordt bedoeld: een door de exploitant op te stellen inrichtingsplan, dat aanleiding is tot een definitieve bepaling van het maximale aantal recreatie-verblijven, **voordat** het ontwerp van dit bestemmingsplan terinzage wordt gelegd (voor de vaststellingsprocedure).

Geconstateerd wordt, dat in de bestemmingsregeling “Watersportdoeleinden” sprake is van een minimum aantal parkeerplaatsen. Dat zou volgens de jurisprudentie niet mogelijk zijn.

- Reeds jaren wordt bij vele bestemmingen een minimum aantal aan te leggen parkeerplaatsen opgelegd. Of in de vorm van een parkeerplaats bij een minimum oppervlakte of eenheid of in de vorm van een minimum aantal per gebied. Indien dat achterwege wordt gelaten, zal de parkeerdruk in het openbare gebied alleen maar groter worden.

Er is geen verschil met de regeling bij “Dag- en verblijfsrecreatie” (*het aantal parkeerplaatsen mag niet minder dan 1,0 per recreatieverblijf bedragen*).

Gesteld wordt, dat het niet duidelijk is wanneer er sprake is van een “aan zijn bestemming onttrokken woonboot”.

- Deze formulering is afkomstig uit de diverse beleidsnota’s inzake woonboten. Inderdaad is er enige onduidelijkheid. Het is beter om het woord “bestemming” te vervangen door “gebruik”.

In artikel 2.3 is sprake van “voor zover aanwezige tuinen”.

- In één geval betreft het een woning op een verblijfsrecreatief terrein, waarbij geen “eigen” tuin aanwezig is.

Gesteld wordt, dat de gebruiksbeperkingen in artikel 2.3, lid 3 overbodig lijken.

- Deze gebruiksbeperkingen zijn opgenomen in het kader van de landschappelijke en natuurlijke waarden van het omgrenzende gebied.

Gesteld wordt, dat de steigers genoemd in artikel 2.5, lid 2 (Natuurgebied) aan enig maximum gebonden moeten zijn.

- De bestaande steigers lopen qua lengte zowel parallel aan als loodrecht op de oever nogal uiteen. De nu aangegeven maximale lengte lijkt derhalve vrij groot.

Gesteld wordt, dat de gebruiksbeperkingen in artikel 2.5, lid 2 (Natuurgebied) nodeloos gedetailleerd zijn, als uitputtend bedoelde opsomming niet volledig is en onder f. in strijd is met de rechtszekerheid.

- Ten eerste zijn deze gebruiksbeperkingen afkomstig uit de vigerende bestemmingsregeling.

Ten tweede zijn deze gebruiksregelingen vanaf 1970 qua tekstuele inhoud ontwikkeld mede naar aanleiding van feitelijk geconstateerde handelingen.

Ten derde wordt hiermee geenszins een uitputtende opsomming beoogd, maar het betreft wel de meest denkbare 'ongewenste' gebruiken.

Het gestelde onder f. is een algemeen kapstokartikel om datgene, dat niet onder a. t/m e. is genoemd ook te kunnen aanpakken. Uiteraard zal een gebruik dat strijdig wordt geacht, grondig beargumenteerd moeten zijn.

Geconstateerd wordt, dat de toegevoegde bestemmingen Primaire waterkering en Beschermde structuur samenvallen met de bestemming Verkeersareaal. Voorgesteld wordt om de voorschriften van deze bestemmingen in één bestemming onder te brengen.

- In andere bestemmingsplannen zijn de toegevoegde bestemmingen veelal gelegen in meerdere bestemmingsgebieden. Aparte voorschriften bij deze toegevoegde bestemmingen voorkomen dan een herhaling van teksten.

Voorshands wordt aangenomen, dat de bestemming van de Uitdammerdijk gelijk is aan het gebied van de waterkering en van de beschermde structuur. Indien het grotere gebieden betreft vallen de toegevoegde bestemmingen ook in andere bestemmingsgebieden. De "omvang" van de waterkering zal door het hoogheemraadschap nog worden aangegeven. De begrenzing van de beschermde structuur is evenwel nog nimmer door de provincie in haar aanwijzing aangegeven.

Het is niet duidelijk in welke situatie het bepaalde in artikel 3.1 (Ongeoorloofde wijze van bouwen) van toepassing zou zijn.

- Dit is een **algemene** bepaling die moet voorkomen, dat door bebouwing op een aangrenzend terrein beperkingen worden opgelegd.

Gesteld wordt, dat in artikel 3.4, lid 2 de beide aspecten ten aanzien van het niet-aanlegvergunningsplichtig zijn onder a. en b. in het kader van de toetsing van de aanvraag tot een aanlegvergunning moeten worden beoordeeld.

- De formuleringen zijn ondergebracht in lid 3.

Gesteld wordt, dat het overgangsrecht "altijd" het gedeeltelijk vervangen en/of vernieuwen van een bouwwerk mogelijk maakt.

- Indien de overheid op basis van diverse overwegingen het noodzakelijk acht, dat enige sanering van de aanwezige bebouwing op een terrein moet plaatsvinden, stuit de bovenstaande interpretatie van het overgangsrecht op de onmogelijkheid tot uitvoering daarvan.

Het is de bedoeling dat op enige termijn door de exploitant van enig terrein aan de vastgestelde regels wordt voldaan. Indien het overgangsrecht het mogelijk maakt om eeuwig de ongewenste situatie te laten bestaan, omdat gedeeltelijk vervanging in termijnen een volledige nieuwbouw zal opleveren, komt van enige sanering niets terecht.

Tenslotte is "peildatum" beschreven in de begripsbepalingen !

02. Provincie Noord-Holland, bureau Ruimtelijke Inrichting Zuid en Wonen

Gesteld wordt dat het provinciaal beleid is vastgelegd in het streekplan Noord-Holland-Zuid (2003). Het plangebied is daarin aangegeven als "natuurgebied". In de toelichting ontbreekt de relatie tussen het streekplanbeleid en de voorgenomen realisering van de recreatieverblijven.

- De toelichting is aangevuld. Overigens zijn de recreatieterreinen reeds jarenlang aanwezig. Gesteld wordt, dat ingegaan moet worden op de wijze waarop een fysieke afscherming met het omliggende gebied tot stand zal komen.

- De toelichting is aangevuld.

Gesteld wordt, dat een invulling moet worden gegeven aan de maatregelen door en het handhavingbeleid van het stadsdeel ter voorkoming van verdere uitbreiding en andere negatieve effecten op het Kinselmeer en het gebied daarbuiten.

- Een verdere uitbreiding van de recreatieterreinen is **niet** aan de orde. Het negatieve

effect op het Kinselmeer is de vervuiling van het water, waartoe een rioleringsplan in ontwikkeling is.

Gesteld wordt, dat het plangebied grenst aan het Vogelrichtlijngebied Markermeer. Het is ten aanzien van de natuurwaarden verboden om plannen en projecten uit te voeren, die deze natuurwaarden schaden. Aangezien (een deel van) de vogels van het Markermeer soms ook op het Kinselmeer zitten, is een toets vereist.

- . Het IJmeer is het vogelrichtlijngebied. Bij de herinrichting van de verschillende terreinen zal een natuurtoets nodig zijn. In deze natuurtoets worden de effecten op het vogelrichtlijngebied meegenomen. Deze activiteiten worden niet gezien als “plannen en projecten”. De handhaving en de sanering zullen geen schade toebrengen aan de natuurwaarden. Gesteld kan worden, dat de vogels en de mensen op en rond het Kinselmeer reeds jarenlang in zekere harmonie samenleven. Gesteld wordt, dat in het kader van de Flora en faunawet ook een onderzoek moet plaatsvinden naar beschermde dieren- en plantensoorten op de bestaande recreatieterreinen. Ingrepen op die terreinen zouden geen schade moeten toebrengen aan deze soorten.
- . Bij de herinrichting van de verschillende terreinen zal een natuurtoets nodig zijn. In deze natuurtoets wordt meegenomen hoe om te gaan met de natuurbeschermingswet. De enige ingreep op de recreatieterreinen is de toekomstige herbouw c.q. vervanging van recreatieverblijven.

03 Inspectie van de Ruimtelijke Ordening West

Verzocht wordt in de toelichting in te gaan op de relatie tussen de uitgangspunten van het bestemmingsplan en de Nota Ruimte (met name deel 3A).

- . De bestemmingsregeling beoogt de legalisering van reeds jarenlang aanwezige recreatieterreinen. Er is geen relatie met de Nota Ruimte.

Verzocht wordt eventuele consequenties van de luchtkwaliteit voor het bestemmingsplan expliciet op te nemen.

- . Dat is gebeurd. Er zijn geen consequenties omdat het legaliseren van de huidige situatie betreft.

Verondersteld wordt dat het maximale aantal recreatieverblijven (aangeduid met “X”) later zal worden bepaald door middel van een partiële herziening van het bestemmingsplan.

- . Het is de bedoeling, dat “X” door een getal wordt vervangen voordat de terinzagelegging plaatsvindt. Eventueel kan later ten behoeve van enige aanpassing van dat getal van een partiële herziening gebruik worden gemaakt.

09 Landschap (Recreatieschap) Waterland

Verzocht wordt in het bestemmingsplan concrete en afrekenbare bepalingen op te nemen ten behoeve van de landschappelijke inpassing van de verblijfsrecreatieve terreinen. Bijvoorbeeld inzake de hoogte en breedte van beplantingen en het voorschrijven van gebiedseigen soorten.

- . Het dwingend voorschrijven van gebiedseigen beplanting is een discussiepunt in de ruimtelijke ordening. Enerzijds wordt gesteld, dat een verplichting juridisch niet mogelijk is, anderzijds kan een “verplichting” worden opgenomen in de vorm van een verbod op gebiedseigen beplanting. In dit bestemmingsplan zijn de richtlijnen voor de landschappelijke inrichting in de toelichting opgenomen. In de later op te stellen (her)inrichtingsplannen kunnen nadere eisen hieromtrent worden opgenomen. Op dat moment zal dit voorstel worden meegenomen. Verzocht wordt om aan de vereisten voor de recreatieterreinen een en ander toe te voegen.
- . Dit heeft plaatsgevonden.

Verzocht wordt in de voorschriften op te nemen, dat buiten de gebieden met de bestemming “Dag- en verblijfsrecreatie” geen parkeren kan plaatsvinden.

- Consequent is om hetzelfde ook van toepassing te laten zijn bij de bestemmingen “watersportdoeleinden” en “Woningen met tuinen”.

De bestemming die in potentie parkeren mogelijk maakt is “Verkeersareaal”. De voorgestelde regeling is een parkeerverbod, dat op basis van de Wegenverkeerswet kan worden ingesteld.

Verzocht wordt de exacte datum van de “peildatum” aan te geven.

- In de begripsbepalingen (artikel 1.1) is de peildatum omschreven als de datum van de eerste dag van de terinzagelegging van het ontwerp van het bestemmingsplan (ten behoeve van de vaststellingsprocedure).

10 Centrale Dorpenraad

Geconstateerd wordt, dat de aantallen recreatieverblijven zoals deze zijn aangegeven in de toelichting van de vigerende bestemmingsregeling, de nota Kinselmeer in Balans en in de toelichting van het voorontwerp-bestemmingsplan nogal verschillen.

- Dat is juist. Het is de bedoeling dat in het vast te stellen bestemmingsplan concrete afspraken worden gemaakt over de maximale aantallen.

Gesteld wordt, dat het streven is om de aantallen recreatieverblijven niet te laten groeien, maar er wordt geen enkel voornemen tot handhaving uitgesproken.

- Bij gebrek aan een bestemmingsregeling, kon er geen handhaving zijn van het aantal recreatieverblijven, dat op een bepaald tijdstip aanwezig was. Met dit bestemmingsplan kan wel handhaving plaatsvinden.

Gepleit wordt voor een concrete termijn, waarop de parkeerplaatsen op eigen terrein gerealiseerd moeten zijn.

- De realisering van parkeerplaatsen op eigen terrein zal in het kader van vernieuwde huurcontracten of andere overeenkomsten qua tijd worden bepaald. Overigens kunnen verkeersmaatregelen op de Uitdammerdijk de realisering van parkeerplaatsen op eigen terrein bevorderen.

Het terrein van Het Boschje heeft een parkeerstrook, die ingetekend zou moeten worden.

- Dat heeft plaatsgevonden.

Gesteld wordt, dat de directe omgeving van het plangebied wel als stiltegebied is aangewezen, hetgeen grenzen stelt aan het geluidsniveau in het plangebied.

- Er worden in het bestemmingsplan geen eisen gesteld aan het geluidsniveau op de recreatieterreinen. Dit kan worden meegenomen in het kader van vernieuwende huurcontracten en in overleg met de beheerder van het gebied.

De Centrale Dorpenraad ziet liever (in de lijn van recente stedenbouwkundige inzichten) enige differentiatie in de grootte van de recreatieverblijven. Gedacht wordt aan 35 tot 50 m².

- Het beleid blijft gericht op de genoemde kleinschaligheid. Het toestaan van grotere recreatieverblijven zal een verandering van recreatieve beleving met zich mee brengen en het gevaar van permanente bewoning versterken.

Gesteld wordt, dat de handhaving van het verbod in de winterperiode niet mogelijk is.

- Dat is wel degelijk mogelijk door goede afspraken met de ondernemers c.q. verenigingen en door fysieke controle in de winterperiode

Gesteld wordt, dat inzake de algehele vernieuwing van recreatieverblijven, de bestemmingsregeling een dode letter zal zijn.

- In elk bestemmingsplan staat een overgangsbepaling. De algemene en overal toegepaste formulering daarvan houdt in, dat een afwijking van de vastgestelde bebouwings- en inrichtingsregels ten eeuwige dagen gewoon kan blijven bestaan.

Elk bestemmingsplan in Nederland is daardoor een “dode letter”. In dit geval is voorgesteld om de overgangsbepaling te beperken. Dat houdt in, dat bij een gedeeltelijke of gehele bouwkundige verandering van een recreatieverblijf pas bouwvergunning wordt verleend, indien aan de regels in het bestemmingsplan wordt voldaan.

Gesteld wordt, dat conform artikel 3.4 recreanten naast hun verblijven wel lage bomen zouden mogen planten.

- . Artikel 3.4 zijn de aanlegvergunning, die van toepassing zijn op de bestemming “natuurgebied” en niet op de bestemming “dag- en verblijfsrecreatie”.

Het gestelde inzake 3.4 j en k is onduidelijk.

- . De tekst is aangepast.

In het algemeen wordt gesteld, dat bij het ingaan van het bestemmingsplan direct actie moet worden genomen tegen de groei sinds 2001. Voorts wordt in het plan geen daadkracht gezien om alle voornemens ook daadwerkelijk uit te voeren.

- . De lokale overheid is in Nederland in dit kader geen uitvoeringsinstantie. De betrokkenen moeten zelf aan de eisen van de bestemmingsregeling (gaan) voldoen.

11 Regionale brandweer Amsterdam en omstreken

In eerste instantie stelde de brandweer, dat zij inzake brandveiligheid pas zou adviseren bij de aanvraag van een bouwvergunning.

Na telefonisch overleg is gebleken, dat de brandweer bij woonboten, woonwagens, recreatieverblijven, kermisattracties en dergelijke een onderlinge afstand van minimaal 5 meter noodzakelijk acht. De aspecten inzake het gebruikelijke materiaal en de mogelijkheid tot brandoverslag spelen hierbij een belangrijke rol.

12 Amsterdamse Planologisch Commissie

In het kader van de afronding van het overleg ex artikel 10 heeft de provincie gereageerd naar aanleiding van de behandeling van het ontwerp-bestemmingsplan in de Amsterdamse Planologische Commissie.

Beantwoording:

In het kader van de ruimtelijke ordening zijn tegenwoordig vele onderzoeken vereist. Deze onderzoeken zijn bedoeld om bij nieuwe ontwikkelingen/projecten de effecten van de ontwikkeling of die ontwikkeling of dat project op de vogelrichtlijngebieden en op de flora en fauna te beoordelen. Zoals al in de toelichting is weergegeven betreft het hier niet een nieuwe ontwikkeling of een nieuw project, maar een bestemmingsregeling van al vele decennia aanwezige recreatieve verblijfsterreinen.

De omgeving van deze terreinen (het IJmeer en Waterland) is in de afgelopen jaren aangewezen tot een vogelrichtlijngebied. Een onderzoek naar de effecten van de bestaande verblijfsrecreatieve terreinen kan uiteraard plaatsvinden, maar wat gebeurt er met de conclusie van dat onderzoek.

Als de conclusie is, dat de recreatie geen negatieve invloed heeft op het aangrenzende vogelrichtlijngebied, dan zal het bestemmingsplan kunnen worden vastgesteld.

Als de conclusie is, dat de recreatie wel negatieve invloed heeft op het aangrenzende vogelrichtlijngebied, dan zal het bestemmingsplan moeten worden gewijzigd.

De verblijfsrecreatieve terreinen zullen dan moeten worden bestemd tot “natuurgebied” en de recreatieterreinen zullen moeten worden ontruimd en ontmanteld.

Het beleid van het stadsdeel, dat inmiddels wordt ondersteund door de provincie, is gericht op de handhaving van de verblijfsrecreatieve terreinen, zodat enig onderzoek op dit moment niet zinvol is.

De rond het Kinselmeer gelegen natuurgebieden, zijnde weidegebieden die natuurlijk worden beheerd dan wel tot natuurlijk terreinen worden omgevormd, hebben in beginsel geen negatieve druk van de aanwezige verblijfsrecreatieve terreinen. De toegankelijkheid van de natuurgebieden is niet of nauwelijks mogelijk en voor zover dat wel mogelijk, zal in het kader van de verdere ontwikkeling dit verder worden beperkt. Waterland is en wordt alleen toegankelijk door zorgvuldig ontwikkelde fiets- en voetpaden.

De Flora- en Faunawet vereist, dat bij bouwen of inrichten gekeken wordt of beschermde plant- en diersoorten in de knel komen. In het bestemmingsplan Kinselmeer gaat het in eerste instantie om het bestemmen van verblijfsrecreatieve terreinen, die al 70 jaar aanwezig zijn. In tweede instantie beoogt de bestemmingsregeling een (eventuele) herinrichting van deze terreinen teneinde te voldoen aan de opgenomen ruimtelijke eisen. Een dergelijke herinrichting zal op termijn geleidelijk plaatsvinden. Een onderzoek naar de effecten op huidige aanwezige beschermde plant- of diersoorten is niet zinvol omdat nog niet precies bekend is hoe het er uit gaat zien. Het stadsdeel zal bij (overwegend partiële) herinrichting toezien dat dan wel een onderzoek naar beschermde plant- of diersoorten zal plaatsvinden.

Deze reactie is tevens opgenomen onder hoofdstuk 6.2 in de toelichting van het bestemmingsplan.

Conclusie: de reactie geeft geen aanleiding het bestemmingsplan aan toepassen.

BIJLAGE A: Verslag van de informatie/inspraakavond op 4 juli 2005**Aanwezig**

Truda Massop	projectmanager Kinselmeer, voorzitter
Franny Gerrits	projectmanagerassistent Kinselmeer
Rob de Groot	stedenbouwkundige, SDAN

alsmede 55 personen als inspreker of belangstellende (zie presentielijst)

Verslag Verslagbureau Horlings, Giessenburg

1. Opening en inleiding

Mevrouw Massop opent de bijeenkomst en zij heet de aanwezigen van harte welkom op de inspraakbijeenkomst met betrekking tot het voorontwerp-bestemmingsplan Kinselmeer. De heer Kees Diepeveen, de verantwoordelijke portefeuillehouder ruimtelijke ontwikkeling en landelijk Noord, laat zich verontschuldigen. Hij heeft een andere inspraak moeten laten prefereren. Maar gezien het besluit van het Dagelijks Bestuur het voorontwerp Kinselmeer vrij te geven voor inspraak mag duidelijk maken dat het bestuur van stadsdeel Amsterdam-Noord zich uitspreekt voor het bestemmen van de bestaande recreatieterreinen. Zij licht toe dat de recreatieterreinen, die al geruime tijd zijn gelegen aan het Kinselmeer - sommige al van voor WO II (1938) - duidelijk voldoen aan een behoefte maar dat zij al die tijd nog geen formele status hebben gekregen. Het stadsdeel werkt al langere tijd, samen met de Centrale stad en de Provincie, aan de formalisering van de bestemming. De poging om de zuidelijke terreinen te legaliseren - met de 1^e herziening van bestemmingsplan Waterland - is niet goedgekeurd. Die herziening was en is in strijd met het Streekplan van de Provincie. Na het haalbaarheidsonderzoek 'Kinselmeer in balans' (2001) heeft intensief overleg plaatsgevonden met de Provincie en uiteindelijk heeft de Provincie ingestemd met het in behandeling nemen van een bestemmingsplan, waarin de terreinen worden geformaliseerd. Daarbij heeft de Provincie wel aangegeven, dat er regels moeten komen voor een goede en veilige inpassing. Tevens moet rekening worden gehouden met de natuurwaarden van de omgeving.

Zij zegt toe dat het verslag van deze bijeenkomst wordt toegezonden aan degenen die de presentielijst hebben getekend. De tijdens deze bijeenkomst ingebrachte reacties gelden als formele inspraakreacties. Maar het projectteam zou het waarderen, als naast de mondelinge inspraakreacties ook schriftelijk¹ inspraakreacties kenbaar worden gemaakt.

2. Toelichting

De heer De Groot licht toe, dat in 1980 - in het bestemmingsplan Waterland - aan vier recreatieterreinen een bestemming is gegeven. Die bestemming is echter niet goedgekeurd. In 1990 heeft het Stadsdeel Amsterdam Noord (SDAN) een nieuw bestemmingsplan vastgesteld (1e herziening Bestemmingsplan Waterland), waarin staat vermeld dat aan het driehoekige agrarische gebied aan de zuidzijde van het plangebied een uitgewerkte bestemming zal worden gegeven. Dit met de bedoeling om de zes recreatieterreinen langs het Kinselmeer successievelijk daarheen te verplaatsen. Die bestemming is echter nooit uitgewerkt. In 2001 werd de nota 'Kinselmeer in balans' uitgebracht door het SDAN. Die nota is vervolgens door de Stadsdeelraad (SDR) vastgesteld en daarin wordt gesproken over de wens om de

¹ Schriftelijke reacties kunnen worden gestuurd naar:
Dagelijks Bestuur Stadsdeel Amsterdam-Noord
Postbus 37608
1030 BB Amsterdam

recreatieterreinen op hun locaties te handhaven. Dit moet echter wel in een bestemmingsplan worden geregeld.

Vervolgens is opdracht gegeven om, in eerste instantie voor de zuidelijke vier recreatieterreinen (inclusief het agrarische gebied), een bestemmingsplan te maken. Dat concept-bestemmingsplan is in december 2002 besproken met de Amsterdamse Planologische Commissie.

De reacties van de aanwezigen ambtenaren van de gemeente Amsterdam en een ambtenaar van de Provincie waren duidelijk. Hun mening was, dat die recreatieterreinen niet pasten in het Streekplan en daarom moesten verdwijnen.

Gedurende het gesprek ontstond er toch wat openheid met als resultaat, dat een plan in overweging zou worden genomen, als onder andere aandacht zou worden besteed aan de landschappelijke inpassing. Maar of het plan de uiteindelijke provinciale goedkeuring verkrijgt, is nog altijd een vraag. Die openheid heeft geleid tot bestuurlijk overleg tussen de gemeente Amsterdam, SDAN en de Provincie. Wethouder Stadig en de betrokken Gedeputeerde besloten in april 2004 tot een overeenkomst met betrekking tot het maken van een bestemmingsplan voor de zes recreatieterreinen.

Dat betekende, dat het bestemmingsplan voor de zuidzijde van het Kinselmeer moest worden aangepast. Dat bestemmingsplan is nu de inspraak ingegaan. Vandaar dat nu deze inspraakbijeenkomst wordt gehouden op basis van een voorontwerp-bestemmingsplan. Indien alles naar wens verloopt, zal het Dagelijks Bestuur (DB) van stadsdeel Amsterdam-Noord dit voorontwerp-bestemmingsplan in het najaar 2005 ter vastlegging voordragen aan de SDR van Amsterdam-Noord.

In het bestemmingsplan worden de recreatieterreinen bestemd voor dag- en verblijfsrecreatie. De bestaande recreatiewoonverblijven zijn destijds in het licht van de nota 'Kinselmeer in balans' geteld en geïnventariseerd.

Het uitgangspunt van de bestemmingsregeling is, dat de recreatiewoonverblijven worden bestemd, waarbij de volgende voorwaarden worden gesteld:

- 1 Het huidige aantal verblijfseenheden mag niet toenemen.
- 2 Bij nieuwbouw moet die bouw vrijstaand worden gerealiseerd.
- 3 Het oppervlak van de verblijfseenheid mag niet meer dan 35 m² bedragen.
- 4 Toegestaan is slechts één bouwlaag met een klein kapje.
- 5 De onderlinge afstand tussen de verblijfseenheden moet minimaal 6 meter bedragen (mede in verband met de brandveiligheid van de recreatieterreinen).

Niet alle recreatieterreinen voldoen aan deze voorwaarden. Omdat ook een riolering en nog een aantal andere voorzieningen moeten worden aangebracht, worden de exploitanten van de recreatieterreinen uitgenodigd om een (her-)inrichtingsplan in te dienen. Dit is nodig om te zijner tijd te kunnen voldoen aan de regels die in het bestemmingsplan gesteld zullen worden.

Dat zou kunnen betekenen, dat het aantal recreatiewoonverblijven op bepaalde plaatsen moet afnemen. Het SDAN wil dit - in onderling overleg - op enige termijn realiseren. Dat houdt in, dat de overgangsbepaling in dit Bestemmingsplan daarop is aangepast. Datgene wat nu niet past in die regels mag blijven maar bij 'vrijwillige' verandering moet worden voldaan aan die regels.

In het kader van de landschappelijke inpassing moeten op bepaalde plekken sloten worden gegraven en moeten waterpartijen tussen de natuurgebieden en de recreatieterreinen worden aangebracht. Tevens moet op bepaalde locaties een begeleiding van een natuurlijke ontwikkeling plaatsvinden. Deze inpassingen zullen successievelijk plaatsvinden.

In het bestemmingsplan worden ook bestemmingen toegekend voor de watersportvereniging, voor twee woonhuizen, voor het natuurgebied (inclusief het Kinselmeer) en voor de Uitdammerdijk.

De dijk is een belangrijke waterkering en de Provincie wenst, dat daaraan een toegevoegde bestemming wordt gegeven. Daarbij komt dat de Provincie in 2003 de gehele Waterlandse Zeedijk heeft aangewezen als provinciaal monument en als beschermde structuur. Dat betekent, dat het dijklichaam niet mag worden aangetast zonder toestemming van de Provincie.

Het betreft een voorontwerp-bestemmingsplan en tijdens de inspraakperiode kunnen reacties worden gegeven op dat plan.

Ook is het plan toegezonden aan een aantal instanties (het Hoogheemraadschap, diverse diensten van de gemeente Amsterdam, de inspectie Ruimtelijke Ordening en de Provincie) en ook die zullen reageren. Vooral de reactie van de Provincie is in dezen van belang.

Het projectteam hoopt dat alle reacties medio september 2005 binnen zijn. Die reacties zullen vervolgens - vergezeld van de adviezen van het projectteam - worden voorgelegd aan het DB van stadsdeel Amsterdam-Noord. Vervolgens zal het DB dit geheel aan de SDR Amsterdam-Noord ter besluitvorming voordragen.

Op bepaald moment krijgt het voorontwerp-bestemmingsplan de status van ontwerp-bestemmingsplan. Dat plan wordt vier weken formeel ter inzage gelegd in het kader van de WRO (Wet Ruimtelijke Ordening). Tijdens die periode kan een zienswijze worden ingediend.

Na die inspraak wordt het plan al dan niet gewijzigd door de SDR Amsterdam-Noord vastgesteld. Indien het plan ongewijzigd wordt vastgesteld, heeft een indiener van een zienswijze het recht om bij de Provincie - in het kader van de goedkeuring - een bedenking in te dienen. De Provincie moet binnen een halfjaar afwegen of de indiener wel of niet gelijk had moeten krijgen. Indien het plan gewijzigd wordt vastgesteld, heeft eenieder het recht om daartegen een bedenking in te dienen. Uiteindelijk neemt de Provincie een beslissing. Dan bestaat de mogelijkheid voor diegenen, die een bedenking hebben ingediend, om in beroep te gaan bij de Raad van State. Die zal na circa 1,5 jaar een uitspraak doen.

3. Vragen en opmerkingen

Mevrouw T. Houtman (De Badhoeve) vraagt op welke termijn de exploitant het herinrichtingsplan moet aanbieden en of dit moet gebeuren, voordat het bestemmingsplan is vastgesteld.

Mevrouw Massop antwoordt dat in het Bestemmingsplan een aantal regels is aangegeven en dat op basis daarvan kan worden geconcludeerd of een herinrichtingsplan noodzakelijk is. Aan die regels moet op termijn worden voldaan.

Als eerste wordt een rioleringsplan vereist; iedere verblijfseenheid moet worden aangesloten op de riolering. Eind 2005 wordt vanuit dRO begonnen met de aanleg van die riolering, zodat eind 2006 alle recreatieterrein een rioolaansluiting hebben tot aan het grondgebied.

Vervolgens is het de opzet dat de exploitant zorgdraagt voor aansluiting van alle verblijfseenheden op die riolering. Daarvoor zal een plan moeten worden opgesteld. Ook zal moeten worden aangegeven, hoe de inrichting van het recreatieterrein op termijn aan de regels van het bestemmingsplan kan voldoen.

De heer De Groot vult aan dat de exploitant - mede in het kader van die riolering - zélf het initiatief moet nemen tot het maken van een inrichtingsplan, op basis waarvan kan worden voldaan aan de vast te leggen regels.

Er wordt vanuit gegaan, dat op elk afzonderlijk recreatieterrein nooit meer dan het huidige aantal verblijfseenheden zal staan. Het is niet uitgesloten dat het aantal verblijfseenheden moet afnemen.

Op de plankaart staat het aantal verblijfseenheden per recreatieterrein aangegeven en dat betreft het aantal eenheden dat is gemeld in 'Kinselmeer in balans'. Dat aantal mag niet worden overschreden. Voor dat aantal staat nu een X aangegeven. Die X staat voor het aantal eenheden dat voortkomt uit het inrichtingsplan, dat zal worden opgesteld door de exploitant. Het zou goed zijn als de exploitant dat aantal aangeeft, voordat de SDR het bestemmingsplan vaststelt, omdat dat getal dan in het Bestemmingsplan kan worden opgenomen.

Mevrouw T. Houtman vraagt of de exploitant het inrichtingsplan ook op een latere termijn kan aanbieden.

De heer De Groot antwoordt dat dit inderdaad mogelijk is.

Mevrouw Kools zegt het antwoord op de inrichtingsvraag onduidelijk te vinden. Gelet op de plankaart blijven er maar weinig verblijfseenheden over en dat acht zij geen wenselijke situatie. De plankaart is volgens haar te onduidelijk en zij eist daarover meer duidelijkheid. Zij is van mening, dat een Bestemmingsplan moet worden vastgesteld op basis van het bestaande.

Zij vraagt wat wordt verstaan onder veranderingen, zoals die in het bestemmingsplan zijn aangegeven, met betrekking tot de recreatiewoningen en de stacaravans.

Wat betreft de onderlinge afstand tussen de verblijfseenheden wijst zij op de bestaande natuurlijke handicaps op de terreinen. Op de terreinen staan bijvoorbeeld caravans kop aan kop, in verband met de natuurlijke handicap die wordt gevormd door de dijk.

Zij is van mening, dat ten aanzien van elk recreatieterrein aan het Kinselmeer specifieke eisen moeten worden gesteld, waaraan moet worden voldaan. Er kan niet worden gesteld, dat de verblijfseenheden 6 meter van elkaar verwijderd moeten zijn. Dat zou bovendien geen zin hebben omdat bij een eventuele brand van bovenaf de dijk moet worden geblust.

De heer De Groot antwoordt dat het stadsdeel bijvoorbeeld nu al op een bepaald recreatieterrein een X aantal verblijfseenheden zou kunnen constateren en dat getal vervolgens had kunnen vastzetten. Maar het stadsdeel had niet de behoefte om een inrichtingsplan te maken, om te voldoen aan de regels die in het Bestemmingsplan worden gesteld. Het stadsdeel wil dat liever overlaten aan de exploitant.

Indien het stadsdeel dat wel had gedaan, had dat kunnen betekenen dat op een bepaald recreatieterrein bijvoorbeeld tien verblijfseenheden zouden moeten verdwijnen.

De overheid is momenteel zeer alert ten aanzien van veiligheid. Zij kan het zich niet veroorloven om laconiek met veiligheidsregels om te gaan. Als op basis van allerlei richtlijnen van de rijksoverheid - overgenomen door lokale brandweer - wordt aangegeven dat moet worden ingegrepen, dan is dat een verplichting.

Bij een 'vrijwillige' verandering (bijvoorbeeld afbreken en opnieuw bouwen) moet op die locatie worden voldaan aan de regels van het Bestemmingsplan. Er is niet gesteld, dat binnen een half jaar of binnen een jaar moet worden voldaan aan de regels van het bestemmingsplan. Maar wel moet geleidelijk, wanneer veranderingen plaatsvinden, aan die regels worden voldaan.

De heer C. Schep (De Kikker) brengt in dat bij een werkelijke toepassing van strenge veiligheidseisen driekwart van Durgerdam, Ransdorp en Zunderdorp zou moeten worden afgebroken.

Mevrouw Massop antwoordt dat deze bespreking uitsluitend betrekking heeft op het voorontwerp-bestemmingsplan Kinselmeer maar dat de opmerking zal worden meegenomen.

Mevrouw L. Kools brengt in dat er in Durgerdam veel onderhuisjes zijn. In die zin zou ook in het kader van het 'beschermd dorpsgezicht' moeten worden bekeken welke huisjes in verband met veiligheidseisen moeten verdwijnen. Daarmee is echter niet gezegd, dat zij zou willen dat mensen hun woning verliezen.

De heer R. Lagendijk (landschapsarchitect) vraagt wat de uiterste datum is voor het indienen van een inspraakreactie.

Mevrouw Massop antwoordt dat de inspraaktermijn loopt van 4 juli tot en met 3 augustus 2005. Het artikel 10-overleg loopt wat langer door en daarvan moeten de laatste reacties medio september 2005 binnenkomen.

De heer W. Kraus (VRK) zegt te hebben begrepen, dat 6 meter afstand tussen de verblijfseenheden moet worden gehanteerd. In het voorontwerp-bestemmingsplan staat ook aangegeven, dat er een bijgebouw mag worden geplaatst.

Hij vraagt of dat bijgebouw mag worden geplaatst binnen die 6 meter en welke oplossing voor de situering van een bijgebouw is bedacht.

De heer De Groot antwoordt dat een bijgebouw vóór of áchter de verblijfseenheid kan worden geplaatst.

Als die afstand van 6 meter zou worden opgevuld, zou de vereiste veiligheidsafstand niet worden behaald. De afstand tussen een opstal en een bijgebouw mag bijvoorbeeld wel 1 meter zijn, als daarmee de afstand tussen het bijgebouw en een andere verblijfseenheid minimaal 6 meter bedraagt.

De heer P. Sijsma (De Kikker) vraagt of die afstand van de 6 meter een wettelijke verplichting of een ambtelijke beslissing betreft. Hij ziet die afstand als een groot obstakel voor een goed functioneren van De Kikker.

De Kikker heeft momenteel 45 verblijfseenheden en de vrije ruimtes tussen die eenheden voldoen niet aan de vereiste afstand van 6 meter. Dat zou betekenen dat een aantal verblijfseenheden moet worden opgeheven, wat een onmogelijke opgave zou zijn.

Hij zegt ervan uit te gaan, dat de bestaande situatie blijft gehandhaafd tot het moment dat iemand eventueel vertrekt.

Hij vraagt wat wordt bedoeld met de peildatum en of die datum betekent, dat op dat moment door het stadsdeel wordt bekeken hoe de situatie is en dat vanaf dat moment niets meer wordt veranderd.

De heer De Groot antwoordt aan de afdeling Bouwtoezicht te hebben gevraagd, welke eis in het bestemmingsplan moet worden gesteld aan de afstand tussen de verblijfseenheden. Die afdeling heeft - naar aanleiding van een overleg met de brandweer - geantwoord dat deze afstand 6 meter moet bedragen.

Hij zegt toe te zullen uitzoeken of die afstand een wettelijke eis betreft.

Het is niet de bedoeling dat nu al wordt aangegeven, welke verblijfseenheden moeten verdwijnen. Maar het is wel voorstelbaar, dat gaandeweg mensen niet meer op hun verblijfseenheid zullen recreëren. Die gelegenheden zullen moet worden aangegrepen, om op enige termijn het inrichtingsplan te realiseren.

De heer P. Sijsma brengt in dat de mensen die vertrekken behoorlijk hebben geïnvesteerd in hun verblijfseenheid respectievelijk dat die eenheden een bepaalde financiële waarde vertegenwoordigen. Het is gebruikelijk dat degene die vertrekt, probeert om zijn bezit te verkopen. Hij zegt - uit de overgangsregeling - te hebben begrepen, dat die verkoopmogelijkheid blijft.

De heer De Groot antwoordt dat, wanneer als gevolg van regelgeving schade wordt geleden, het recht bestaat om (in het kader van art. 49 WRO) een schadeclaim in te dienen. In dat geval wordt immers voldaan aan een door de SDR Amsterdam-Noord vastgesteld bestemmingsplan, dat uiteindelijk van kracht is geworden. Of die schade inderdaad wordt toegewezen en hoe hoog dat bedrag zal zijn, is nu niet aan de orde.

De peildatum in het bestemmingsplan is de 1^e dag van de formele terinzagelegging voor de vaststellingsprocedure, omdat dan een wettelijke procedure in werking treedt. Die datum zal ergens in het najaar 2005 zijn.

Mevrouw A. Broere (Kinselmeerzicht) brengt in dat de afstand van 6 meter - zowel op korte als op lange termijn - moeilijkheden zal opleveren voor Kinselmeerzicht.

In het voorontwerp staat de verplichting, dat de verblijfseenheden in aardkleuren moeten zijn geschilderd en wel groen of bruin.

Kinselmeerzicht werkt nauw samen met Ton Pietersen van Staatsbosbeheer. Zij zegt uit diens woorden te hebben begrepen, dat moet worden voldaan aan luchtkleuren. De heer Pietersen adviseert altijd grijsblauwe tinten en absoluut geen groene of bruine tinten. Er staat in het Bestemmingsplan, dat de oeverzone kan worden gebruikt voor dagrecreatie. De vraag is hoe in de toekomst het parkeerprobleem wordt opgelost voor dagrecreanten en vissers. Zij zegt te hebben begrepen dat Kinselmeerzicht als vereniging is verplicht, om zélf haar parkeerprobleem op te lossen. Zij heeft ergens gelezen, dat er 1 parkeerplaats per verblijfseenheid moet zijn.

Zij vraagt waarom niet gezamenlijk (met dagrecreanten en vissers) wordt gezocht naar een passende oplossing.

De heer De Groot zegt verheugd te zijn over het voorstel om tot een gezamenlijke oplossing te komen. Als de recreanten en exploitanten - in het kader van deze inspraak - gezamenlijk met concrete ideeën komen, zal het stadsdeel daar zeker niet negatief tegenover staan. De dRO heeft aangegeven dat het bedekte kleuren moeten zijn. Daarbij werd gedacht aan groen en bruin. Er zal worden uitgezocht welke kleuren precies zijn toegestaan.

De heer C. Zoon (De Kikker) brengt in dat in het bestemmingsplan een paar keer staat 'een jaar na datum aanvraag'. Momenteel regelt de vereniging zelf eventuele aanvragen voor verbouwing of verandering van de verblijfseenheden. De vraag is of die aanvragen, als het nieuwe bestemmingsplan er is, moeten worden ingediend bij het stadsdeel.

De heer De Groot antwoordt dat, als iets nieuws wordt gebouwd of geplaatst, dit valt onder de Woningwet. Daarvoor dient een bouwvergunning te worden verleend in het kader van het bestemmingsplan. Als die bouwvergunning volgens het bestemmingsplan mogelijk is, zal die bouwvergunning worden verleend.

De heer Lagendijk zegt zich te kunnen voorstellen, dat de verblijfseenheden minimaal 6 meter ten opzichte van elkaar worden geplaatst en dat meerdere bijgebouwen zouden worden geclusterd tot één gebouw, waarbij een afstand van 6 meter in acht wordt genomen. Hij vraagt hoe het stadsdeel zal omgaan met een plan, dat wordt ingediend op basis van het vigerende bestemmingsplan. Tevens vraagt hij of het vigerende Bestemmingsplan geldt totdat het nieuwe Bestemmingsplan is vastgesteld en of met het plan kan worden doorgegaan als het voldoet aan de uitgangspunten van het nieuwe Bestemmingsplan.

De heer De Groot zegt ook over dit voorstel verheugd te zijn, omdat daaruit de wens blijkt om op positieve wijze mee te denken over veranderingen.

Het is voorstelbaar dat suggesties worden gedaan om de effectiviteit - in het kader van de in het bestemmingsplan vast te leggen regels - te verhogen.

Als nu een inrichtingsplan of een bebouwingsplan wordt ingediend, kan dat plan niet worden getoetst aan een vigerende bestemming omdat de recreatieterreinen nog nooit bestemd zijn. De daaraan verbonden ingreep zal worden beschouwd als een verandering in het kader van hetgeen er was vóór WO II. Het plan kan dus in feite alleen maar worden getoetst aan nog op te nemen regels.

Een uitspraak over een dergelijk plan zou kunnen worden gedaan, als de SDR de wettelijke politieke beslissing tot vaststelling heeft genomen. Toch is het dan nog niet zeker of het bestemmingsplan wel of niet wordt goedgekeurd. Maar de SDR zou op dat moment kunnen zeggen, dat het plan past in hetgeen zij heeft vastgesteld en dat daarmee een bepaalde procedure wordt ingegaan. Maar daaraan vooraf moet dat niet gebeuren.

De heer R. Aafjes (VRK) stelt voor te komen tot clustering van caravans in die zin dat een afstand van twee of drie meter tussen de caravans wordt aangehouden en dat die als een cluster worden beschouwd. Vervolgens kan 6 meter tussen de clusters worden aangehouden.

Mevrouw Massop antwoordt dat de opmerking duidelijk is maar dat zij niet kan inschatten wat de brandweer daarvan zal vinden. Ook de brandweer heeft het Bestemmingsplan ontvangen en zal daar wellicht nog op reageren.

Mevrouw S. Kiesouw (VRK) vraagt:

- Of de riolering door het weiland en door de dijk zal gaan, mede omdat de dijk tot monument is aangewezen.
- Of de riolering zal worden aangelegd tot aan de recreatieterreinen.
- Wie vanaf het recreatieterrein financieel verantwoordelijk is voor de aansluiting van de verblijfseenheden op de riolering.

- Welke regels gelden voor de sceptictanks (bijna alle verblijfseenheden hebben sceptictanks) en of de gebruikers van de verblijfseenheden die sceptictanks moeten opgraven.
- Wie toezichthouder is op de recreatieterreinvoorschriften.

Mevrouw Massop antwoordt dat zij de vragen over de sceptictanks niet kan beantwoorden en dat dit nader zal worden uitgezocht. In het verslag van deze bijeenkomst zal het antwoord worden vermeld.

Rioleringen mogen door de dijk worden aangelegd maar de rioleringen zullen niet door de weilanden gaan.

De rioleringen zullen worden aangelegd tot aan het recreatieterrein. Op het terrein begint de verantwoordelijkheid van de exploitant. De aansluiting van de verblijfseenheden op de riolering zal door de exploitant moeten worden bekostigd.

In het bestemmingsplan is een aantal ruimtelijk/planologische voorschriften opgenomen. Een groot aantal kampeervoorschriften worden opgesteld en bewaakt door de exploitant. Voor een deel worden die voorschriften aan de exploitant opgelegd op basis van het huurcontract van het stadsdeel. Er zal in ieder geval toezicht worden gehouden op die regels. Ook zullen alle huurcontracten moeten worden herzien.

Hoe de scheidingslijn ten aanzien van de voorschriften ligt, moet nog blijken.

Mevrouw Kools brengt in dat recreatieterrein De Badhoeve tijdens de zomer wel 200 trekkerstentjes per dag heeft staan. Die tentjes hebben allerlei kleuren.

Zij is van mening, dat die trekkerstentjes de gezelligheid verhogen en een verrijking voor de omgeving zijn en zij vraagt of de exploitant daardoor problemen krijgt.

Zij zegt dat zij geen recreatieterrein op haar boerderij mag starten, terwijl veel mensen wel daarom vragen. Zij hoopt daarom, dat er voorzieningen bij De Badhoeve blijven en dat er eerder sprake zal zijn van een uitbreiding dan van een inkrimping van dat recreatieterrein.

Op dat recreatieterrein staan ook veel motorhomes en die staan bijna allemaal tegen elkaar. Dat vindt zij een goede zaak, omdat anders het parkeerterrein aan de dijk moet worden gesloten. Zij hoopt, dat die motorhomes in de toekomst niet op het parkeerterrein gaan staan, omdat in dat geval een vrij ongecontroleerde situatie zou ontstaan.

Mevrouw Massop antwoordt dat in het Bestemmingsplan geen sprake is van uitbreiding van recreatieterrein De Badhoeve. Het stadsdeel heeft gesteld, dat het bestaande het maximale is en dat zij in feite liever minder wil.

De heer P. Sijsma brengt in dat de exploitant wordt opgelegd om een rioolaansluiting te bewerkstelligen. De vraag is of dienaangaande ook een vergoeding kan worden verkregen.

De heer De Groot antwoordt dat er geen van tevoren vastgestelde vergoedingsregeling is getroffen. Maar eenieder die in het kader van de bestemmingsregeling van mening is bepaalde kosten te moeten maken, kan dat beschouwen als schade en heeft het recht om in het kader van art. 49 WRO een schadeclaim in te dienen. Een riolering valt daar echter niet onder.

Echter, als in de bestemmingsplanregeling staat, dat er nu 50 verblijfseenheden zijn maar dat dit er uiteindelijk 45 moeten worden, is dat wellicht een bepaalde schadepost en dan bestaat het recht om daarvoor een schadeclaim in te dienen.

De heer H. Reygwart brengt in dat in het bestemmingsplan niet wordt gesproken over het recreatieterrein Het Boschje. Momenteel bevinden zich daar alleen maar nog maar krakers. Het hek is weg, er zijn meerdere branden geweest en een aantal mensen is al geëvacueerd. Daarbij komt dat vergunningen zijn aangevraagd voor het plaatsen van chalets op dat terrein. Hij zegt dat er enerzijds op zijn recreatieterrein meer verblijfseenheden staan aangegeven dan feitelijk het geval is en dat er anderzijds drie verblijfseenheden, die er feitelijk wel staan, niet op de plankaart staan aangegeven.

Mevrouw Massop antwoordt dat er maximaal het huidige aantal verblijfseenheden mag staan. Maar dat wil niet zeggen, dat al die verblijfseenheden feitelijk ook terugkomen. Dat er sprake is van kraak en dat Het Boschje anderszins wordt gebruikt, heeft op zich niets met het bestemmingsplan te maken.

Voor zover zij weet is er geen vergunning gevraagd om daar bouwwerken te plaatsen. Er is wel gevraagd of daar chalets kunnen worden geplaatst. Daarop is geantwoord, dat of moet worden voldaan aan het bestaande bestemmingsplan of moet worden gewacht op het nieuwe bestemmingsplan.

De heer De Groot antwoordt de gegevens niet zelf te hebben gecontroleerd maar een ondergrond te hebben gekregen. Naar aanleiding van deze opmerking zal de dienst Vastgoed worden gevraagd of de verkregen gegevens kloppen. Dat moet worden gecontroleerd, omdat de peildatum in het verschieft ligt en dan moeten de gegevens definitief bekend zijn.

De heer L. Koopman (Bloemendalergouw) vraagt of de riolering zal worden gelegd tot aan zijn woonhuis.

Mevrouw Massop antwoordt dat zij deze vraag niet kan beantwoorden en dat dit zal worden nagegaan.

Mevrouw Broere brengt in dat er maar een korte tijdspanne ligt tussen ontvangst van het verslag van deze inspraakbijeenkomst en het einde van de inspraaktermijn (3 augustus 2005). Dat betekent, dat er nog maar weinig overlegtijd is met betrekking tot het bedenken van gezamenlijke oplossingen voor bijvoorbeeld het parkeerprobleem. Zij vraagt of een dergelijk voorstel al op 3 augustus 2005 binnen moet zijn en of het herinrichtingsplan moet zijn gebaseerd op de vereiste afstand van 6 meter tussen de verblijfseenheden.

Mevrouw Massop antwoordt dat de inspraakreactie op 3 augustus 2005 moet zijn ontvangen maar dat het plan met betrekking tot bijvoorbeeld het parkeren of het inrichtingsplan dan nog niet hoeft te zijn ingediend.

Het inrichtingsplan moet inderdaad gebaseerd zijn op de afstand van 6 meter en niet op de huidige situatie. Het Voorontwerp geeft daarbij de kaders aan. Maar omdat het Voorontwerp nog in de inspraak is, kunnen die kaders worden gewijzigd. Vandaar dat niet kan worden geëist, dat nu een inrichtingsplan wordt gemaakt op basis van de in het Voorontwerp aangegeven kaders. Wel kan er vanuit worden gegaan, dat de hoofdlijnen van het Voorontwerp blijven bestaan.

Einde 2005 zijn alle inspraakreacties verwerkt en dan zijn er kaders op basis waarvan een inrichtingsplan kan worden gemaakt en ingediend.

Mevrouw D. Houtman (De Badhoeve) zegt dat er (ongeveer 20 jaar geleden) een achttal caravans op de parkeerplaats zijn geplaatst. De gebruikers ervan hebben daar inmiddels tuinen en inrichtingen gemaakt. Die acht caravans zijn echter niet te vinden op de tekening.

De heer De Groot antwoordt dat de tekening zal worden geactualiseerd.

Mevrouw L. Galama (De Badhoeve) vraagt of de eigenaren van die caravans of de exploitant van het recreatieterrein ervoor moet zorgen, dat die caravans op de tekening worden geplaatst.

De heer De Groot adviseert zowel de eigenaren van de caravans alsook de exploitant van het recreatieterrein om vóór 3 augustus 2005 schriftelijk kenbaar te maken, dat de caravans niet op de tekening staan aangegeven. Tevens zal worden nagevraagd hoe de telling tot stand is gekomen.

Mevrouw B. van Oostbree (Kinselmeerzicht) vraagt of het bestemmingsplan ook betrekking heeft op het water. Als dat niet het geval is, kan van het water gebruik worden gemaakt. Zij

stelt voor om in dat geval de verblijfseenheden, die moeten verdwijnen, op piepschuim te plaatsen en in het Kinselmeer te situeren.

Die verblijfseenheden zouden dan bereikt kunnen worden via een loopsteiger. Ook zouden die eenheden kunnen worden omringd door veeneilandjes, die regelmatig aandrijven op de oever van het Kinselmeer.

Zij brengt in dat de brandweer altijd heeft gezegd, dat 3 meter afstand tussen de verblijfseenheden voldoende was. En daar hebben de gebruikers zich keurig aan gehouden. Zij acht de eis van 6 meter afstand nogal willekeurig en zij vraagt wie die eis heeft gesteld. Zij vraagt wat de Provincie doet, als de gemeente niet doet wat de Provincie wil.

De heer De Groot antwoordt dat het water en de oeverlanden van het Kinselmeer onder de bestemming natuurgebied zijn gebracht. Dit mede om verlandingsprocessen - op die plekken waar het zinvol is en waar dat geen belemmering vormt voor andere functies - mogelijk te maken. Het betreft dan één natuurgebied dat zich - waar mogelijk - verder naar eigen believen mag schikken.

In dat natuurgebied mogen dus geen woningen worden gebouwd. Als daar land aandrijft, dan gebeurt dat binnen een natuurgebied.

Indien de wens bestaat daarop toch verblijfseenheden te situeren, zou een regeling moeten worden getroffen, waarin de spontane verlanding van de natuur - qua begrenzing - automatisch in het bestemmingsplan wordt geregeld.

De suggestie om - in het kader van de blijvende plaatsing van het op de peildatum aanwezige aantal verblijfseenheden - dat aantal te handhaven door gebruik te maken van een stuk verland water, zal worden meegenomen. Daarmee is overigens niet gezegd, dat de SDR daarop bevestigend zal reageren.

Mevrouw Massop brengt in dat het ook de bedoeling is, dat het gebied een rustgebied blijft en dat er in die zin ook niet mag worden uitgebreid.

De vraag waar de eis van 6 meter vandaan komt, zal worden meegenomen.

De heer De Groot antwoordt dat, als de Provincie (al dan niet onder druk van andere rijkdiensten) deze recreatieterreinen niet bestemd wil hebben, het Bestemmingsplan - dat door de SDR van het SDAN is vastgesteld - dan integraal niet wordt goedgekeurd.

Dan is het stadsdeel verplicht om de bestemmingswijziging - in het kader van artikel 30 WRO - binnen een jaar te herzien. Dat met inachtneming van hetgeen de Provincie wil.

Dan zal het stadsdeel deze gronden gaan bestemmen tot natuurgebied en dat betekent dat de recreatieterreinen moeten verdwijnen.

Mevrouw Kools brengt in dat de kampeerterreingasten juridisch gezien al zoveel rechten hebben opgebouwd, dat zelfs de Provincie hen niet kan verdrijven. Daarom heeft het SDAN het voor elkaar gekregen, dat die verblijfseenheden een bestemming krijgen in het Streekplan Noord-Holland Zuid.

De heer De Groot reageert dat, als de Provincie in het kader van het Streekplan geen toestemming verleent en als het stadsdeel wordt gedwongen om een bestemmingsregeling te maken die inhoudt dat de recreatieterreinen moeten verdwijnen, het stadsdeel daarvoor financieel verantwoordelijk is.

De Provincie draagt dus niet de financiële consequenties van een door haar gemaakt Streekplan en dat leidt vaak tot een conflict tussen de lokale overheid en de Provincie. Hij zegt te verwachten dat zal worden besloten conform het convenant, dat is gesloten tussen de wethouder van de gemeente Amsterdam en de Gedeputeerde van de Provincie. Maar over die uitslag bestaat geen 100% zekerheid.

Een aanwezige brengt in dat de gemeente Amsterdam nu contracten heeft met de eigenaren van de recreatieterreinen en dat die contracten geheel worden gewijzigd.

Zij vraagt of en zo ja, in welke mate sprake zal zijn van huurverhogingen.

Zij vraagt of de eigenaren van de verblijfseenheden ook onroerend goedbelasting en andere belastingen moeten gaan betalen. De waarde van de te handhaven verblijfseenheden zal stijgen.

Mevrouw Massop antwoordt dat de huurcontracten inderdaad moeten worden vernieuwd, omdat die inhoudelijk zijn achterhaald. Wellicht zullen dan ook de huurprijzen worden verhoogd.

Ze zegt niet precies te weten hoe het is geregeld met de belastingen, dit zal worden nagegaan.

Mevrouw Kools vraagt of vóór 3 augustus 2005 duidelijkheid wordt gegeven met betrekking tot de juiste gegevens, bijvoorbeeld over de niet ingetokende caravans op de parkeerplaats en over de huisjes die niet zijn aangegeven maar er in feite wel staan.

De heer De Groot antwoordt dat die actualisering zal plaatsvinden, voordat het plan formeel ter inzage wordt gelegd in verband met de vaststellingsprocedure. Dat zal niet gebeuren vóór 3 augustus 2005 maar in de periode 15 september/1 november 2005. Dat wordt formeel bekend gemaakt en daarop is weer inspraak mogelijk.

Bekendmaking vindt plaats via de lokale pers en via de website van het stadsdeel.

Mevrouw Massop zegt toe dat de aanwezigen, die de presentielijst voor deze bijeenkomst hebben getekend, worden geïnformeerd waar en wanneer de actualisatie kan worden ingezien.

De exploitanten en eigenaren krijgen nu al telkens een bericht. Verenigingen die ook wensen te worden geïnformeerd, kunnen die wens kenbaar maken en ook zij zullen dan op de hoogte worden gebracht.

De heer Schep brengt in dat in het Voorontwerp staat (2.3.1) dat “zowel wandelen, fietsen als sporten door geluid en beweging een verstoring aanbrengen.”

Hij vraagt of die fietspaden door de SDR zijn aangelegd.

Tevens staat er dat “hoge bomen kraaien en eksters aantrekken, die de nesten van weidevogels in de omgeving leegeten.” Maar in feite is momenteel sprake van een ongelooflijk groot aantal wilde ganzen. Er is geen zwaluw meer te zien, terwijl die wel staan aangegeven.

Mevrouw Massop antwoordt dat de fietspaden zijn aangelegd in overleg met het stadsdeel.

Mevrouw D. Houtman zegt dat bij recreatieterrein De Badhoeve een dam is neergelegd, waar een groot aantal meeuwen huist. Zij vermoedt dat die meeuwen alleen maar schade aanrichten aan de natuur. Daarbij komt dat die meeuwen 's nachts nogal veel kabaal maken, waardoor het moeilijk slapen is.

Mevrouw Massop antwoordt dat die kwestie buiten het kader van het Bestemmingsplan valt maar dat de opmerking wel zal worden meegenomen.

Mevrouw Broere zegt dat recreatieterrein Kinselmeer zes maal per jaar een werkzondag organiseert, samen met de boswachter. Tevens wordt eens per jaar een excursie georganiseerd. Zij nodigt mevrouw Massop uit om deel te nemen aan een excursie. Staatsbosbeheer plaatst dan vogelkijkers en richt die op de dam waarnaar mevrouw Houtman verwees. Het zijn volgens haar niet alleen meeuwen die daar huizen maar onder andere ook lepelaars en kemphanen.

De heer R. de Boer (VRK) zegt dat op de plankaart een groenvoorziening op hun recreatieterrein staat aangegeven. De vraag is of daarop gerecreëerd mag worden respectievelijk huisjes geplaatst mogen worden.

De heer De Groot antwoordt dat op het gebied, dat als groenvoorziening wordt aangemerkt en bedoeld is voor dagrecreatie, geen huisjes mogen worden geplaatst.

De heer De Boer brengt in dat het gaat om een besloten terrein, waarop geen dagrecreatie mag plaatsvinden.

De heer De Groot antwoordt dat op het stadsdeel geen duidelijkheid bestaat met betrekking tot het antwoord op de vraag of het een besloten terrein betreft. Er zal worden nagegaan wat precies het antwoord op die vraag is.

De heer De Boer is van mening dat, als het een open terrein betreft, de gemeente ook de rioolaansluiting mag betalen. De vereniging heeft in ieder geval een huurcontract. De vereniging zal dienaangaande ook schriftelijk een inspraakreactie indienen.

Een aanwezige brengt in dat in 2006 weer stadsdeelraadsverkiezingen zullen worden gehouden. De vraag is of dan de mogelijkheid bestaat dat het gehele plan teniet wordt gedaan, omdat daarvoor geen financiële ruimte zou zijn.

Een gelijksoortig gesprek heeft namelijk reeds een aantal jaar geleden plaatsgevonden. En indertijd was dat óók vlak voor de stadsdeelraadsverkiezingen. Het nieuwe bestuur voelde niets voor het toenmalige plan en heeft dat vervolgens verworpen.

Mevrouw Massop antwoordt dat zij geen garanties kan geven, maar dat de Provincie erop heeft aangedrongen, dat er eindelijk wat geregeld wordt met betrekking tot het Kinselmeer. Momenteel zijn het stadsdeel Amsterdam-Noord en de Provincie elkaar tegemoetgekomen in die zin, dat de bestaande situatie moet worden geformaliseerd binnen kaders, die de intensiviteit moeten verminderen. In die zin is het proces een stapje verder dan een aantal jaren geleden. De wens is dat het ontwerp-bestemmingsplan voor de gemeenteraadverkiezingen 2006 klaar is maar met de vaststelling. Het van kracht worden van bestemmingsplan zal nog een aantal jaren kunnen duren (ca. 2 jaar).

4. Sluiting

Mevrouw Massop dankt de aanwezigen voor hun komst en inbreng en zij sluit de inspraakbijeenkomst.

BIJLAGE B: Beoordeling van de inspraakreacties

Algemeen

Er zijn vijftien schriftelijke inspraakreacties ingezonden.

Vijf reacties hadden betrekking op de constatering, dat de “stacaravan” van de betrokkene niet op de plankkaart was aangegeven.

- Deze constatering waren juist. Bij navraag bij de gemeentelijke dienst Amsterdam Beheer, die zorgdraagt voor de cartografie, bleek dat tot 2005 woonwagens, woonschepen en stacaravans werden beschouwd als roerende goederen. Omdat verondersteld werd, dat deze roerende goederen op eenvoudige wijze verplaatst konden worden, kregen zij geen vaste plaats op een ondergrond.

In 2005 is de betrokken dienst tot het inzicht gekomen, dat deze roerende goederen in wezen als “onroerend” moeten worden beschouwd. Deze “voer- en vaartuigen” zijn immers door hun jarenlange stand- of ligplaats en hun verbondenheid met de ondergrondse infrastructuur niet als direct verplaatsbaar te beschouwen.

De aanwezige stacaravans zullen derhalve op de ondergrond, die gebruikt wordt voor het tekenen van het bestemmingsplan, worden aangegeven.

H.J.A. Koopman en J. Swart (Durgerdammerdijk 65 en 62)

Gesteld wordt, dat de van de sanering van de in de loop der jaren gegroeide onbalans tussen verblijfsrecreatie, landschap en natuur niet iets is om trots op te zijn. De winst wordt dat de verblijfsrecreant rechtszekerheid krijgt over zijn positie. De grote verliezer is het landschap en in mindere mate de natuur.

- Hier is sprake van confrontatie tussen mens en landschap. Eens is de stadsmens gaan recreëren op een plaats die landschappelijk aantrekkelijk is (de oever van een meer). Deze ontwikkeling is nooit “gepland” geweest en heeft zijn eigen gang kunnen gaan. Later is de waarde van het landschap in een ander daglicht komen te staan. Veel bestaande menselijke aanwezigheid wordt nu gezien als een visuele vervuiling van het landschap. Als hoofdlijn wordt nu gezocht naar de juiste balans tussen recreatie en natuur & landschap. Het bestaande wordt positief bestemd en de natuurwaarde versterkt van het omringende gebied.

Gesteld wordt, dat het maken van een rioleringsplan de mogelijkheid geeft om de binnenberm van de Waterlandse Zeedijk enigszins vrij en zichtbaar te maken. Daarbij kan ook het doorzicht op het Kinselmeer tussen De Badhoeve en VRK ter plaatse van de dichtgegroeide, oorspronkelijk met riet omzoomde uitmonding van de binnenbermsloot op het Kinselmeer worden hersteld.

- De bestaande situatie wordt gehandhaafd. Er zijn geen dwingende redenen om een deel van de recreatieterreinen te ontruimen voor de realisatie van een oorspronkelijke situatie. Gesteld wordt, dat de belangen van natuur en landschap gediend zijn met een ruime waterpartij rond het terrein van De Badhoeve. Het streven is om een dergelijke waterpartij te realiseren zo mogelijk met subsidiemogelijkheden.

De ecologische waarde van het Kinselmeer is gebaat met een spoedige aanleg van de riolering en van het tegengaan van het gebruik van explosiemotoren in de recreatievaart.

- De aanleg van de riolering is in ontwikkeling. Voorts is het gebruik van gemotoriseerde recreatievaartuigen verboden.

Vereniging Recreanten Kinselmeer (VRK)

Ten eerste stelt de vereniging, dat het – op de plankaart van het voorontwerp-bestemmings-plan aangegeven – gebied met de bestemming “groenvoorziening” geen openbaar gebied is. Dit gebied behoort bij het terrein van de vereniging.

- De plankaart is gecorrigeerd en de bestemming “groenvoorziening” is vervallen.

Ten tweede wordt met kopieën van de kampeervergunningen uit 1986 en 1992 aangetoond, dat – destijds – de onderlinge afstand tussen de recreatieverblijven ten minste 3 m moest bedragen.

- Navraag bij de brandweer leert dat zij reeds enige jaren bij (bouw)vergunningen voor woonwagens, woonboten, volkstuintjes, recreatieverblijven, kermisattracties en dergelijke een minimale onderlinge afstand van 5 m hanteert. Dat getal is gebaseerd op de mate van brandbaarheid van de gebruikelijke materialen en de mogelijkheid van brandoverslag. Strikte handhaving c.q. toepassing van deze eis kan leiden tot een noodzakelijke herschikking van de recreatieverblijven. Indien dat op onoverkomelijke bezwaren stuit, dient de betrokken wand van het recreatieverblijf nader te worden beoordeeld op de brandveiligheid. Dat houdt in dat eventueel voorzieningen moeten worden getroffen om die brandveiligheid te vergroten. De voorschriften van het bestemmingsplan zijn hierop aangepast.

N.B. Er is geen wettelijke regelgeving inzake de minimale onderlinge afstand. De

RECRON adviseert om een minimale afstand van 3 m aan te houden. Tot enkele jaren geleden was dat ook de richtlijn van de brandweer. De brandweer stelt echter, dat bij bouwvergunningen voor her- of nieuwbouw ten minste 5 m moet worden aangehouden

Tenslotte wordt de bezorgdheid uitgesproken over de “permanente” gekraakte bewoning van het verblijfsrecreatieve gebied Her Boschje.

- Een dreigende “permanente” bewoning is ook een zorg voor het stadsdeel.

Kampeervereniging De Kikker

Geconstateerd wordt, dat de situatie op de plankaart niet overeenstemt met de werkelijkheid.

- Zie onder Algemeen.

Gesteld wordt, dat de onderlinge afstand van 6 m te groot is en dat deze moet worden bepaald op 3 m.

- Zie het antwoord op de reactie van VRK.

Overigens wordt verwezen naar een recent onderzoek van de RECRON, waarbij een minimale afstand van 3 m voldoende wordt geacht.

Verzocht wordt om het bestemmingsgebied aan de zijde van de huidige toegangsweg wat groter te maken, teneinde de mogelijkheid te bieden om het recreatieterrein te kunnen afsluiten en om de parkeeraccommodatie te vergroten. Daartoe wordt een voorstel gedaan om de infrastructuur ter plaatse aan te passen.

- Het verzoek is reëel. De plankaart zal wat worden aangepast. De realisering is evenwel een toekomstig aspect en met name de financiering daarvan.

Kampeervereniging Kinselmeerzicht

Geconstateerd wordt, dat enkele aanwezige recreatieverblijven groter zijn dan 35 m².

- Deze vallen onder de overgangsbepaling en hoeven niet te worden verkleind.

Voorgesteld overleg te plegen over de invulling van de eisen tot de kleuren van de recreatieverblijven.

- . De toelichting is hierop enigszins uitgebreid, maar overleg is altijd welkom. Geconstateerd wordt, dat in de maanden maart en april ook vervuiling optreedt in het Kinselmeer, terwijl de recreatieterreinen in die periode niet of nauwelijks gebruikt worden. Verzocht wordt om een nader onderzoek naar deze vervuiling.
 - . Een nader onderzoek kan te zijner tijd worden uitgevoerd en staat los van de bestemmingsregeling.
- Gesteld wordt, dat de vereiste minimale afstand van 6 m te veel is.
- . Zie het antwoord op de reactie van VRK.
- Gesteld wordt, dat de aanleg van 30 parkeerplaatsen op het recreatieterrein ruimtelijk niet mogelijk is. Voorgesteld wordt om parkeergelegenheid toe te staan op het grasland langs de weg.
- . Het grasland ligt vlak naast het weidegebied. Bestemmen tot parkeergelegenheid kan ongewenste effecten hebben op de landschappelijke en natuurlijke waarden van het weidegebied. De bestaande situatie blijft daarom gehandhaafd.

R. Sprenger en D. Naeyé (recreanten De Badhoeve)

Naast hun constatering, dat hun stacaravan niet op de plankaart staat aangegeven, worden nog drie opmerkingen gemaakt.

Waarop is het aantal van “10 kampeermiddelen” op gebaseerd ?

- . Dit aantal wordt gehanteerd bij het zogenaamde “kamperen bij de boer”.

Worden er in het bestemmingsplan onderscheid gemaakt tussen stacaravans en toercaravans/campers ?

- . Ja. Een stacaravan is een onroerend voorwerp, dat gelijk gesteld wordt aan een recreatieverblijf zoals een zomerhuisje. Toercaravans en campers kunnen van de ene op de andere dag worden verplaatst.

Wat is de reden dat er in het voorontwerp-bestemmingsplan geen melding wordt gemaakt van de ontruiming van de recreatieverblijven op Het Boschje ?

- . Het bestemmingsplan is niet het instrument om particulier initiatief tot huurbeëindiging en ontruiming laat staan kraking te vermelden.

L. M. Kools en M. J. Breedijk (Durgerdammergouw 30)

De indieners van deze inspraakreactie zijn van mening, dat er gestreefd moet worden naar meer recreatieverblijven, omdat de behoefte daaraan groot is. Ook dient het kamperen – als nog te betalen middel van vakantie of vlucht uit de stad – te worden bevorderd.

- . Hier komt de tegenstelling tot volle uiting.

De terreinen zijn “spontaan” ontwikkeld om de vlucht uit de stad mogelijk te maken. Vele decennia later wordt deze verblijfsrecreatie gezien als een vernietiging van natuur en landschap. Het is zonder meer waar, dat een vergroting van de verblijfsrecreatie voor velen een welkom aspect is. De behoeders van natuur en landschap zullen zich daartegen verzetten. De provincie heeft – als goedkeurder van het bestemmingsplan – zich neergelegd bij de beslissing om de bestaande terreinen te handhaven. Uitbreiding wordt een onmogelijke zaak.

Succes Parken (inzake Het Boschje)

Deze inspreker is de huidige eigenaar van het terrein Het Boschje. In 2005 is enkele malen overleg gevoerd, teneinde een nieuw bebouwingsvoorstel aan de orde te stellen. Gesteld wordt, dat de onderlinge afstand van minimaal 6 m een onnodige schadevergoeding met de gedupeerden zal veroorzaken.

- Er is geen verplichting om, indien er nu sprake is van een kleinere onderlinge afstand, deze afstand wel aan te houden. Pas als er een vernieuwing of herbouw moet plaatsvinden, moet aan deze afstand worden voldaan.

Voorgesteld wordt om bergingen bij de recreatieverblijven te clusteren, teneinde een versnippering van bebouwing tegen te gaan.

- Dat is een goed idee.

Deze inspraakreactie gaat verder in op de positieve aspecten van de voorgelegde ontwerpen.

Stichting Monumenten Amsterdam-Noord

De stichting stelt dat het een goede zaak is dat de gebruikers in het kader van de riolering meer voor hun recreatiestekje moeten betalen.

- Deze opmerking wordt voor kennisgeving aangenomen.

De stichting somde een aantal vragen op.

- De toelichting inzake het ontstaan van het Kinselmeer kan completer worden weergegeven.
- Dat is uiteraard mogelijk, maar verandert niets aan de voorgestelde bestemmingsregeling
- Gesteld wordt, dat de voorschriften zouden kunnen stroken met die van bewoonbare volkstuinen.
- De regeling is in wezen gelijk, maar het verschil is de maximale oppervlakte. Het is ook op volkstuincomplexen niet toegestaan om permanent te wonen.
- Er is een verschil in hoogte tussen de toelichting en de voorschriften.
- Dat is juist, omdat de getallen uit diverse (beleids)notities komen. Maar de voorschriften zijn bepalend.
- Waarom is er een beperkte verblijfsduur tussen 1 november en 1 maart ?
- Bij de verblijfsrecreatie blijkt er een behoefte om in de kersttijd en/of de krokusvakantie het recreatieverblijf te gebruiken.
- Bij werkzaamheden mag men het hele jaar op de camping komen.
- Dat is juist. De recreant kan niet verboden worden om tussen 1 november en 1 maart aan zijn recreatieverblijf onderhoud te plegen.

Gesteld wordt, dat de vereiste onderlinge afstand van 6 m te groot is.

- zie het antwoord op VRK .

Gesteld wordt dat kleuren van de recreatieverblijven niet genoemd moeten worden.

- De al dan niet toegestane kleuren is een spraakverwarring aan het worden.

H. Mulderij (inzake De Doordrijvers)

Verzocht wordt om de maximale bouwhoogte van de terrein- en perceelsafscheidings van 1 m te verhogen in verband met beveiliging en vandalisme.

- De maximale hoogte van 1 m heeft geen betrekking op de bestemming “watersportdoel-einden”. Desalniettemin is er in Nederland een ontwikkeling om uit oogpunt van veiligheid terreinafscheidings nadrukkelijk hoger te maken. In de bestemmingsregeling wordt derhalve naast een onderscheid ook een hogere maximale hoogte opgenomen.

Gesteld wordt, dat er bij wedstrijden op het terrein ook gekampeerd wordt.

- De bestemmingsregeling is aangevuld. Overigens is het gebied langs de dijk, waarop 18 recreatieverblijven staan met een andere bestemming aangegeven. De 4 overige recreatieverblijven (3 huisjes en 1 stacaravan) zijn wel in de bestemmingsomschrijving opgenomen.

Verondersteld wordt, dat in de omschrijving van bedrijfsgebouw ook de kantine is inbegrepen.

- In de bestemmingsomschrijving wordt gesproken over een verenigingsaccommodatie, die mede een of meer gebouwen omvat. Een kantine is veelal een onderdeel van de verenigingsaccommodatie evenals sanitaire voorzieningen, een bestuurskamer, een zomer- en winterstalling en alle andere benodigde bebouwde ruimten voor opslag en onderhoud.

Gesteld wordt, dat de starttoren niet vermeld wordt.

- Het voorschrift is aangevuld.

Opgemerkt wordt, dat het aantal recreatieverblijven op 3 plaatsen verschillend wordt aangegeven.

- Dat is juist en kent zijn oorzaak in de beleidsnota's van de afgelopen jaren. In de toelichting is een en ander zo goed mogelijk gecorrigeerd.

Verzocht wordt om de bestemming van het terreingedeelte waarop 4 recreatieverblijven staan, te wijzigen in de bestemming "dag- en verblijfsrecreatie".

- Zie het tweede punt.

Gesteld wordt, dat de voorgestelde onderlinge afstand onbegrijpelijk is.

- Zie het antwoord bij de reactie van VRK.

Het is onduidelijk hoe moet worden omgegaan met recreatieverblijven, die nabij een terreinafscheiding staan.

- Het gaat in de bestemmingsregeling om de onderlinge afstand en niet om afstanden tot terreinafscheidingen.

Gesteld wordt, dat de aanpassing van de kleuren van de recreatieverblijven te ver gaat. Ook in nabijgelegen dorpen als Ransdorp en Durgerdam zijn de huizen gekleurd. Voorts zijn de huizen in zuidelijk Europa – waar veel vogels vandaan komen - overwegend wit, zodat zij er aan gewend zijn.

- In dit gebied worden vooral meer bedekte kleuren voorgestaan omdat het toch om kleinschalige terreinen gaat omringd door natuurgebieden.

Verzocht wordt het vereiste aantal parkeerplaatsen aan te passen. Er wordt optimaal gebruik gemaakt van de ruimte door auto's kort naast en achter elkaar te plaatsen, waarbij zo nodig extra verplaatsingen worden uitgevoerd.

- Het parkeerbeleid van de vereniging is lovenswaardig. Het gaat echter in de bestemmingsregeling om een "minimum" aantal parkeerplaatsen, waarbij is uitgegaan van de normale gebruikte oppervlakte voor een parkeerplaats. Er is geen reden om een hoger minimum in te voeren.

Verzocht wordt om de huidige parkeersituatie buiten het terrein te handhaven, omdat bij grotere wedstrijden extra parkeerruimte nodig is,

- Het beleid van het stadsdeel is gericht om de dijk geheel parkeervrij te krijgen. Hiertoe zullen in voorkomende gevallen specifieke oplossingen worden gerealiseerd. Daarover zal nader overleg worden gevoerd met de betrokkenen.

J. S van den Broek (recreant De Badhoeve)

De adressante stelt, dat de regeling om huisdieren te verbieden moet worden geschrapt.

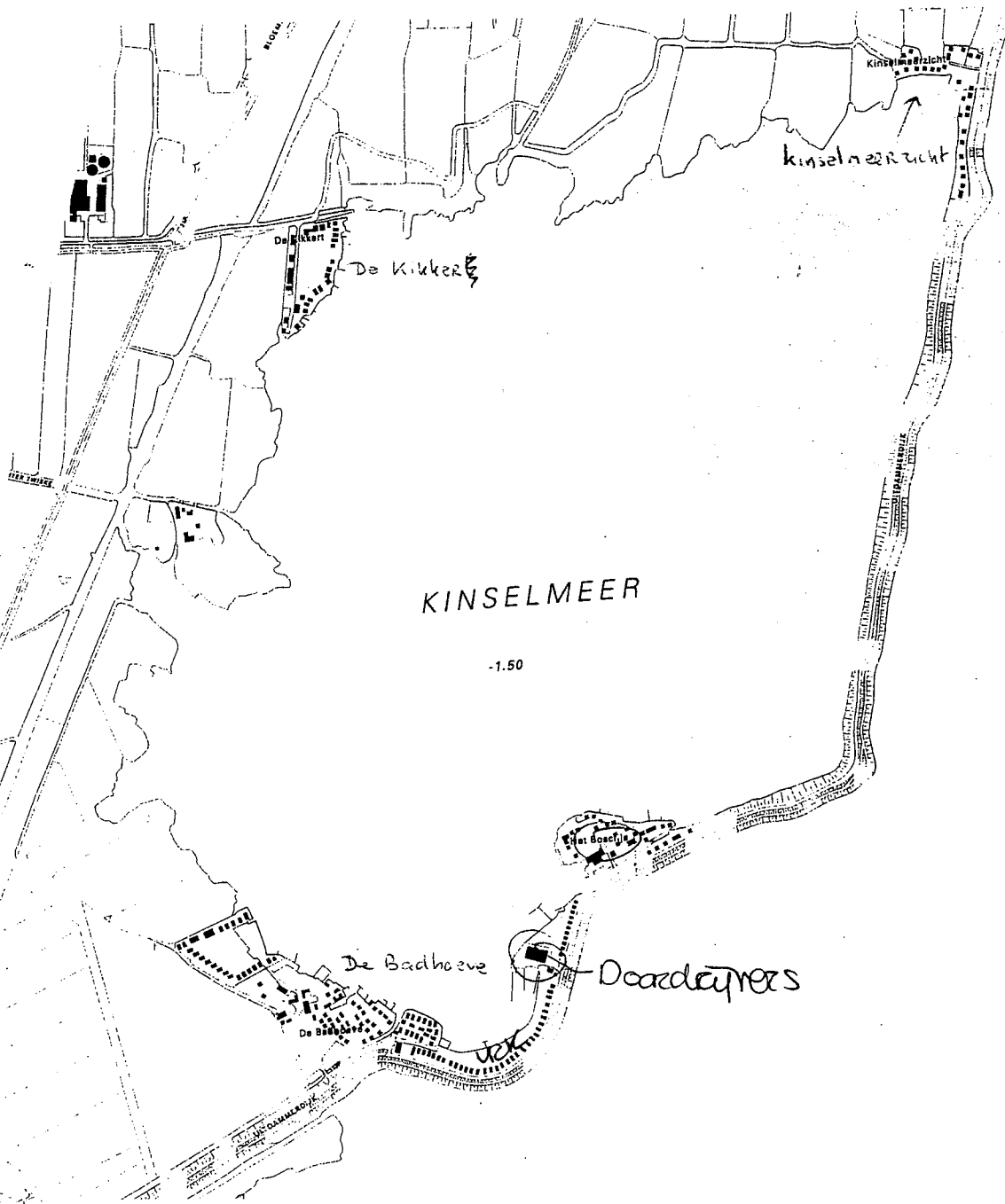
- Het is de bedoeling, dat huisdieren niet vanaf de terreinen in het aangrenzende natuurgebied komen. Huisdieren blijven aanvaardbaar, maar zullen maatregelen worden genomen om hun toegankelijkheid tot die gebieden te beperken c.q. te belemmeren.

Bijlage C Effecten van de campings rond het Kinselmeer op de natuur

**Rapport opgesteld door Dienst Ruimtelijk Ordening
Maart 2004**

[illegible]

EFFECTEN VAN DE CAMPINGS ROND HET KINSELMEER OP DE NATUUR

Opgesteld door:
Dienst Ruimtelijke Ordening
Remco Daalder
Maart 2004

In opdracht van Stadsdeel Noord

De vraag

Het Kinselmeer ligt in Waterland, een natuurgebied waarvan de grote waarde algemeen wordt erkend. In de directe omgeving van het Kinselmeer broeden veel weidevogels en komen de Noordse Woelmuis en de Rugstreeppad voor, twee soorten die vallen onder de Europese bescherming van de Habitatrichtlijn.

Rond het Kinselmeer liggen zes campings. Hierover is al enige tijd discussie tussen de provincie, het stadsdeel Amsterdam Noord en de beheerder Staatsbosbeheer. Die discussie draait om de vraag of deze campings al dan niet een te zware negatieve invloed hebben op de omringende natuur. Alle betrokkenen willen in Waterland natuurdoelstellingen halen. In de discussie zijn er nu twee opties voor de plaatsing van de campings rond het Kinselmeer:

- 1) de campings blijven alle op hun huidige plek liggen;
- 2) De noordelijke campings Kinselmeerzicht en de Kikkert worden verplaatst naar de Badhoeve, zodat een grote camping aan de zuidoever ontstaat en de noordelijke oever en westelijke oever een natuurbestemming krijgen.

Binnenkort moeten knopen worden doorgehakt. Daarna zal de plek van de campings in een nieuw bestemmingsplan worden vastgelegd en zullen de campings op de riolering worden aangesloten.

De vraag die wij in dit stuk willen beantwoorden, luidt dus: Is het mogelijk de campings Kinselmeerzicht en De Kikkert op hun huidige plek in te passen in de natuurbestemming van Waterland, of vormen ze belangrijke hinderpalen voor de natuurontwikkeling?

Natuurgebied Waterland

Waterland staat nationaal en zelfs internationaal bekend als waardevol natuurgebied. Dit wordt vooral veroorzaakt door drie soortgroepen dieren:

- 1) Weidevogels. De dichtheden aan broedende Grutto's in Waterland behoren tot de hoogste ter wereld. Daarnaast broeden er kritische soorten als Kemphaan, Zomertaling en Watersnip, die in Nederland zeldzaam worden. De weidevogels bereiken de hoogste dichtheden in de veenweide-kern van Waterland, die wordt gekenmerkt door ruwe en enigszins drasse weilanden.
- 2) Kleine zoogdieren. Met Dwergspitsmuis, Waterspitsmuis, Wezel, Noordse Woelmuis, Hermelijn en nog vele andere soorten is Waterland rijk aan kleine zoogdieren. De Noordse Woelmuis is hiervan de meest aansprekende. Deze soort geniet wegens zijn zeldzaamheid Europese bescherming via de Habitatrichtlijn. Hij heeft daarmee dezelfde status als bijvoorbeeld de Korenwolf. Ingrepen in zijn leefgebied mogen nooit ten koste gaan van deze muis. Voor de kleine zoogdieren zijn begroeide, natuurlijke oevers van levensbelang. Zij verplaatsen zich langs deze oeverlijnen en bereiken hier ook hun hoogste dichtheden.
- 3) Amfibieën. In waterland komt naast gewone amfibieën als Pad en Kleine watersalamander ook de Rugstreeppad voor. Die valt net als de Noordse Woelmuis onder de bescherming van de Habitatrichtlijn. De Rugstreeppad komt in grote aantallen voor in Waterland en bevolkt daar vooral de poldersloten. In groter water voelt hij zich niet thuis.

Natuur rond het Kinselmeer

Het Kinselmeer ligt middenin het natuurgebied Waterland. Het grenst aan het IJmeer en wordt verder aan drie kanten omgeven door drasse veenweiden, die potentieel tot de betere natuurstukken van Waterland horen. In het IJmeer is in 2002 de Kinseldam aangelegd, een luwtedam die dekking moet bieden aan eenden en waterplanten. Tezamen met polder IJdoorn en het natuurontwikkelingsgebied de Slikken bij Durgerdam ontstaat zo een groot, afwisselend natuurgebied.

Aan de Westkant loopt het Goudriaankanaal. Langs dit kanaal is door oeveraanpassing al veel natuur ontwikkeld. Door de brede rietgordels kunnen kleine zoogdieren en amfibieën zich goed verplaatsen. De Goudriaanroute moet een natuurlijke groene weg dwars door Waterland worden zodat dit gebied één geheel wordt voor kleine dieren.

In de directe omgeving van het Kinselmeer broeden veel weidevogels, zoals Grutto en Kievit. In de Munt (boven camping Kinselmeerzicht) broeden o.a. de kritische soorten Watersnip, Zomertaling en Kemphaan. De Noordse Woelmuis en de Rugstreeppad komen overal rond het Kinselmeer voor. Daarmee zijn de weilanden die aan het Kinselmeer grenzen hoe dan ook waardevolle natuurgebieden. Op de Amsterdamse Natuurwaardenkaart (DRO, 2002) scoren deze weilanden een 4. Op deze kaart worden alle Amsterdamse natuurgebieden gewaardeerd met een cijfer van 1 (slecht) tot en met 5 (zeer goed). Met een 4 behoort de omgeving van het Kinselmeer ook binnen Waterland tot de waardevollere stukken. Alleen de oevers van het Uitdammer Die scoren nog hoger (een 5).

Mogelijke natuureffecten van de campings

De campings kunnen op een aantal manieren invloed uitoefenen op de waardevolle natuur om hen heen. Dit zijn:

- 1) Rechtstreekse verstoring. Schuwe dieren houden afstand tot gebieden waar mensen actief zijn.
- 2) Barriervorming. Kleine zoogdieren gebruiken oevers om zich te verplaatsen. Als mensen met steigers en strandjes de oever in beslag nemen, dan kan de Noordse Woelmuis er niet door.
- 3) Huisdieren. Honden en katten die in de omgeving van een camping op strooptocht gaan kunnen lokaal alle kleinere dieren uitroeien.
- 4) Menselijke activiteiten. Campinggasten die in de weilanden gaan voetballen, fietscrossen e.d. brengen veel verstoring teweeg.
- 5) Hoge bomen. Hoge bomen trekken kraaien en eksters aan, die de nesten van weidevogels in de omgeving leegeten.

We kunnen aannemen dat de campings rond het Kinselmeer al deze invloeden in meer of mindere mate uitoefenen. Het gaat er nu om in te schatten hoe zwaar die invloeden zijn. Die inschatting maken wij met behulp van bestaande gegevens uit het GIS-systeem de Ecologische Atlas van Amsterdam (EAA) en met weidevogeltellingen van de provincie Noord-Holland. In de EAA staat alleen of soorten aan- of afwezig zijn in een bepaald gebied. In de weidevogeltellingen wordt de plek van een nest precies op kaart aangegeven. De inschatting van de effecten blijft daarmee slechts een professionele inschatting en heeft niet het gewicht van wetenschappelijk onderbouwd bewijs. Om dit bewijs te leveren is meerjarig en kostbaar onderzoek nodig, en dan nog blijven er altijd onzekerheden.

De Grutto staat model voor de weidevogels en is daarnaast het paradepaardje van Waterland. Van de Grutto is uit de literatuur bekend dat hij liever niet broedt binnen 200 meter van een plek met veel menselijke activiteit. Uit de verspreidingskaart van nesten van de provincie Noord-Holland kan afgeleid worden dat de Grutto inderdaad de onmiddellijke omgeving van de campings mijdt. Als we de 200 meter aanhouden en die vermenigvuldigen met de randlengte van de campings waar ze langs weiland grenzen dan volgen hieruit dat de campings in principe het volgende aantal hectaren ongeschikt maken als Grutto-broedterrein:

- Kinselmeerzicht: 2 hectare ongeschikt voor Grutto's;
- De kikkert: 5 hectare;
- De Badhoeve: 8 hectare.

Het effect van de campings op kleine zoogdieren is moeilijk in te schatten. De Noordse Woelmuis komt rond het hele Kinselmeer voor. De Dwergmuis en de Dwergspitsmuis zijn daarentegen beperkt tot De Munt, terwijl de Goudriaanroute en De Kinsel ten zuiden van camping De Badhoeve een geschikte leefomgeving lijken. De campings De Kikkert en Kinselmeerzicht zouden de verspreiding van deze soorten kunnen belemmeren doordat ze de natuurlijke lijn van de oevers van het Kinselmeer onderbreken en door hun ontsluitingswegen. Dit geldt vooral voor camping De Kikkert, vanwege de centrale ligging aan de Westelijke oever.

De amfibieën met hun ambassadeur de Rugstreeppad houden zich vooral in poldersloten op. De oevers van het Kinselmeer zijn voor hen minder belangrijk. Effecten van de campings op deze dieren beperken zich tot de jaag- en vangactiviteiten van huisdieren. In andere natuurgebieden blijkt dat die effecten lokaal omvangrijk kunnen zijn. Met de beschikbare gegevens is echter geen uitspraak te doen over de effecten bij het Kinselmeer.

De campinggasten van De Kikkert en Kinselmeerzicht hebben al geprobeerd om samen met Staatsbosbeheer de nadelige effecten op de omliggende natuur te verzachten. Op beide campings zijn bijvoorbeeld hoge bomen geknot of weggehaald. Daarnaast overschrijden de campinggasten de sloten rond het terrein niet. In het algemeen geldt dat vogels een harde begrenzing herkennen en als minder storend ervaren dan een onduidelijke begrenzing. Bij camping de Badhoeve heerst aan de zuidrand veel onrust. Stukken aangrenzend weiland worden gebruikt om te voetballen of om tijdelijk tenten neer te zetten. Dit vergroot de nadelige effecten op de natuur.

Effecten van verplaatsing

Als de campings de Kikkert en Kinselmeerzicht worden samengevoegd met de Badhoeve, dan zal dit de volgende positieve effecten hebben op de natuur:

- 1) In totaal wordt de randlengte minder, dus de randeffecten ook. Die randeffecten betreffen vooral de weidevogels. Er komen maximaal 7 hectare extra ter beschikking van de weidevogels.
- 2) De Noordelijke en westelijke oevers van het Kinselmeer gaan een natuurlijke eenheid vormen, waardoor vooral kleine zoogdieren zich makkelijker kunnen verspreiden. De verbinding tussen Kinselmeer en de aangrenzende veenweiden wordt sterker. Uiteindelijk kunnen de oevers een natuurwaarde halen, vergelijkbaar met die van het Uitdammer Die.
- 3) De Goudriaanroute kan een volwaardige ecologische verbinding gaan vormen.

Nadelen:

Aan de zuidkant van het Kinselmeer komt een grotere camping. Die ligt vlak tegen het natuurontwikkelingsgebied De slikken en bij de buitendijkse Kinseldam. Hoe groter deze camping wordt, hoe groter de effecten op de natuur rondom zullen zijn.

De effecten op grotere schaal bekeken

Bij elke bebouwing in Waterland, bij elke boerderij en elk dorp spelen precies dezelfde effecten op de natuur als bij de campings. Dat ten eerste. Alleen liggen die dorpen en boerderijen meestal niet in de oeverlijn, terwijl juist de oevers belangrijk zijn voor allerlei dieren.

Hoeveel Grutto's passen er op 7 hectare?

De Grutto, die in dit stuk model staat voor de weidevogels, wordt op Europese schaal bedreigd en neemt in Nederland sterk af. De oorzaken van de achteruitgang zijn vooral verstedelijking, intensivering van de landbouw, ontwatering en het omzetten van gras in mais. Hij is echter nog bepaald niet zeldzaam. In Nederland broeden nog 50.000 broedparen. In de veenweidegebieden van Waterland houdt hij goed stand. In 1994 werden in de zaanstreek en Waterland tezamen 5040 broedparen geteld, dat aantal zal slechts licht gedaald zijn. De gemiddelde dichtheid waarin Grutto's broeden is in Noord-Holland 26 broedparen per 100 hectare. In Waterland bereiken de grutto's echter hogere dichtheden. In 1994 werden op 600 hectare weiland in Waterland-Oost 500 broedparen geteld, dat is 0,8 broedpaar/hectare. Volgens deze berekening passen op 7 hectare dus maximaal 6

broedparen van de Grutto. Een kanttekening: Grutto's broeden in geschikte gebieden soms nog dichter bij elkaar, bijna in kolonievorm. Dan zouden er meer op die 7 hectare passen.

Voor het voortbestaan van de Grutto is het broedsucces belangrijk. Dat is in Waterland niet erg hoog. De sterfte onder jonge Grutto's is hoog door voedselgebrek (vanwege ontwatering), doodmaaien en predatie door vossen en kraaien. Deze effecten zullen uiteindelijk belangrijker zijn dan kleine toevoegingen aan het oppervlak waarop ze kunnen broeden.

Verzachten van de effecten

De effecten van de campings op de natuur kunnen op de volgende manieren worden verminderd. Dit is onafhankelijk van de plaats waar de campings liggen.

- 1) Zorg voor een duidelijke begrenzing met water. Brede poldersloten met natuuroevers met Riet vormen een stevige grens en dragen daarnaast bij aan het leefgebied en de ecologische verbindingswegen voor kleine zoogdieren en amfibieën. Deze poldersloten moeten niet met het Kinselmeer worden verbonden, om te voorkomen dat vissen de sloten intrekken. Vissen en amfibieën gaan niet goed samen. Een goede begrenzing met water is vooral bij camping De Badhoeve belangrijk. Bij de campings De Kikkert en Kinselmeerzicht kunnen de bestaande grenssloten worden verbreed. Zo'n begrenzing houdt katten en honden ook binnen het terrein.
- 2) Probeer de oevers van de campings in het Kinselmeer zo natuurlijk mogelijk in te richten, met een rietbegroeiing die dekking biedt.
- 3) Pas in overleg met Staatsbosbeheer de begroeiing op de campings aan; haal hoge bomen weg.

Tot besluit

Ik trek uit het voorgaande de conclusie dat het verplaatsen van de Noordelijke campings op de weidevogelstand niet veel invloed zal hebben, op Waterlandse schaal bekeken. Verplaatsing geeft wel mogelijkheden om de noordelijke en westelijke oeverlijn van het kinselmeer tot een doorlopend natuurlint te maken. Hiervan zullen vooral de kleine zoogdieren profiteren. Het verplaatsen van camping De Kikkert zal hierbij het meeste effect sorteren.

De amfibieën (waaronder de Rugstreeppad) bewonen vooral de poldersloten en zullen niet direct profiteren van het verplaatsen van de campings. Wel kunnen ze profiteren van natuurontwikkeling in de Goudriaanzone.

Als besloten wordt tot verplaatsen van de campings naar het zuiden, dan moet er op worden toegezien dat de grote camping die dan ontstaat geen bedreiging vormt voor de aanliggende natuurgebieden De Slikken en Kinseldam. Dit kan door de camping "op te sluiten" met bredere sloten of natte natuurontwikkeling.

Als besloten wordt tot het bestemmen van de campings op de bestaande locaties, dan kunnen de effecten van de campings op de natuurwaarden worden verzacht door ze allemaal (ook de Badhoeve) stevig af te grenzen met water en natte natuurontwikkeling. Ook kan samen met Staatsbosbeheer gekeken worden of de oeverlijn bij de Noordelijke campings natuurlijker te maken is.